Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Qvaestio vltima

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

In Librum Primum Posteriorum Aristotelis Stagirite Q.

Commentationes Brevissimæ.

Questio Ultima

Completens Summulam ex quibus tractat in Libris Posteriorum.

Dubium Primum.

An Demonstratio ab Arte recte quoad Definita.

Resolverat Artes in libris Prior. argumentationem ad tertiam mentis operationem in quas quidem Artes scientia fieri in 3 p. summulary intuemur est. Modo in libris Posteriorum resolvit et declarat eandem quoad quas mentes et principaliter agit de argumentatione quæ necessaria demonstratio quæ hoc est quinam instrumentum ad acquirendas scientias ipse in quibus ejus certitudo restituendum erit.

Quas 1. assignavit Artes Definitionis p. 2. Demonstratio Est syllogismus faciens scire. Q. Demonstratio est syllogismus constans ex notis primis immediatis notioribus priores et causa effectus, in gl. Definitio locum quem primum optinet syllogismus, remoti v. argutio. Cæteras particulares hunc locum dicunt quæ ex syllogismo topico et sophistico elicuntur.

Circa 1. Definitio Demonstrationis p. ab Arte data bona et in ea contentis.

Pro 1. Pars illa Definitionis bona quæ explicat rationem formalem quæ quoad hoc explicatione est hoc Definitio et huiusmodi quæ est bona, maxime

patet ex illa definitione hominis datam quam finalem illi, ipse v. 5 de
finit hoc modo homo est animal creatum ad beatitudinem supernatural, bene
definit homo fallens sibi alicui quia cum extrinseca finalis sit. licet
in certitudine ita in definit hic demonstrans quam finalem quam demon
strans ordinat ipsum non ad generandum semen quia indita definit civil
bona licet in certitudine quia in dat quam certitudinem intrinsecum
in nro ad definiendum certitudinem regit

Cito 2a. definitionem 2i loco et titulo data bona est.

Pro. Illa definitio bona est quae est quam ipsum est hoc est talis quae
nec longa est hoc cito pertinere enim ab aliquid recipient magis patebit
et dicendis nisi ubi singulas partiales talis examinabimus.

Vnde hic 8a est definitio nihil hanc 2i et p. definiendum est hoc 2a
dat et alii intrinsecum sit et plures manes demonstrandi, p. v. hi dat
et alii extrinsecum et quia illi est, hanc definitionem 2i loco traditam et
certitudinem considerando demonstrationem manet.

Nota h. Ultra syllogismum est aliquem artificialem tertio ostendimus et fo
et 2ae intrigi nisi dividi. 2ae fo dividi in varios modos et figuras
in figura est idem fo 2ae, et plures v. mane dividi in syllogismum de
monstrativum sapientem et sophisticum quod misce nihil accidentalis in
illa et fo constitutum syllogismum posita in mane ratione, hoc est in geometrica
argi est et mandatis et. cum syllogismum demonstrativum posita in mane
habili facil sapientem syllogismum. Defila v. in mane apparentis et falleci
cum syllogismum sophisticum. Demonstrans quia nil aliud est quam syllo
gismus constitutum in mane ratione sive in geometrica argi est et mandatis et alii
Vnde et demonstrans rigorose loquendo cum est aliquem ens quia accidens ratio
tam et fo syllogismus et mane ratione non potest esse ecce definire, definit 2a id

[illegible] ipsum et [illegible] modum [illegible] artificium syllogisticum quod
[illegible] est [illegible] et [illegible] ipse tum explicandum hic erit
quod communiter demonstratio et [illegible] modus quod reputatur in demonstratione
et [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] in illis non demonstratio et id in
[illegible] physica in suis discursibus [illegible] 1. discursum explicat [illegible]
[illegible] demonstratio quia [illegible] est hunc [illegible] tal et [illegible] modus quod non
[illegible] demonstratio et dicitur [illegible].

Per 2. discursum nil aliud nisi est id ipsum tum explicare modum [illegible]
ad demonstrationem et ex ipsis [illegible] [illegible] colligi.

Antecedens 1. ad explicandas illas particulas in 2. discursu possit discursus
dari et facilis ex quibus [illegible] nil colligi potest. Prius investigandum erit
in quo consistat ratio [illegible] et centralis discursus, nam cum demonstratio
sit alius discursus nihil aliud est quam discursus [illegible] demon-
stratio cognitionem plenam hominis [illegible]. Sed 1. discursus [illegible]
[illegible] cum aliquem quendam ultimum quod illud ad ma notitia cognita
[illegible] ad alium detectus a priori. Et nil aliud nisi id discursus
quam indicium [illegible] ultimum et alterum indicio. Alii. Discursus
est quam [illegible] quod ipse fert in unum notitiam deducit et detrahit
et alia [illegible] [illegible].

Hinc colligit 1°. Ex quod discursus quod est 3. mentis operatio a 1. et 2.
ejus operatio, a 1°. quod differt ab illa in tendit in alterum indicando
aut [illegible] alius de illo, nec in tendit in alterum ita quod est [illegible]
illius et alia sed est simplex [illegible] apprehensio. Differt ab 2. operatio
mentis quod [illegible] est indicium [illegible] de illo affirmatum in tendit indicium
et alia ultima. Discursus 1. quod est 3. mentis operatio est [illegible] indi-
cium et alia deducit.

Colligit 2° Ad discursum regit ad minus rationem actum illi ipsi vnus
sit determinatus alterius et sic h. c. p. q. discursus i transitus ex
noto ad dum ostendit ipsi ad ipsum principia actus sed non regit
unus, vnum et trium a q, alterum et trium ad quem sunt et ipse notus
principius non petit unus tres.

Sed. Item 2° q. ad discursum non pertinet actus deducere ultimum ad causam
inferendum ¶ Sed in medicinam illatum ipsi ad minus pertinet duplex actus
actus q. nil sit deducere ipsum et in hac mysi differt 3° mentis
quod a p. et 2°

Sed 3° q. si discursus tui imperatus actum principium et ipsi praeceduntur
actum antecedentem et determinantem potest in discursu regire in de
si tu fatetur e ut cum Theologi docent et ob tui gratiam non discur
gens a Deo quia ad discursum pertinet multiplicitas actuum
vnde nec dicunt angeli discurrunt in cognitione rei naturam q. unico
principissimo actu eam penetrant. Nec dicit aliqui discurrere ipso
ipsum in se cum cognoscit unum et eadem principia cognoscunt alterius ad
eum et ipsum ipsi ad discursum ad minus pertinet duplex actus. Verum
circulus unus actus ad discursum requiritur in tenis circulus ipsi.

Quaestio

Sed: hoc actum constat non solus discursus. quam n. dicunt non
solum discursus situm et in principiis causam inferendi. Alii constat
ut ratio discursus in principiis et causa illata. Alii v. in medio de
bonitate illatorum unus ipsum ipsi alia, nos autem hoc supponimus
tantum certum q. summulis causam q. principia et ipsi illatum, si de
centro syllogismi. q. syllogismus completus et centralis constat principiis inferens
sit causam et ipsa causa illata q. principia, si n. dicunt tui principia
sine causa n. dicit completa et ad ipsa non syllogismus q. sic non
syllogismus ut q. illis deficit actus. Sed c. ergo quam in i. gloriam possitis
aliud non sequi ipsi tam principia inferentes causam ipsa causa illata
spectat ad rationem completam syllogismi sine discursus. Hoc patet sit.

Cho 3a. Ratio formalis et continuitas discursus consistit
in Choe illata ex premissis.

Sensus Choris est quod licet ad discursum actu requiratur premissarum determinatarum ad inferendum Choem. Discursus tamen formalis non consistit in premissis nec in iudicio de bonitate Choris sed in Choe ut illata ex premissis.

Hanc Cho probat 1o ex illo quia quando discursum formalem consistere in premissis et non 2o ex illo quia quando discursum formalem ponitur esse in iudicio de bonitate illationis quod iudicium nihil est aliud quam actus quo ratio statuit Choem bene inferri in actu signato.

Sed hos quo et alios probat Cho 1o. Nam ex ipso quod unum iudicium sit ex altero illatum non quod Cho sit ex premissis illata non est 1um nec 2um mentis operis quod erit 3um fo. discursus sequitur quia non dicit aliud operis ratio quam quod erit 1um nec 2um erit 3um quod non sit 1um patet quia non est mera ratio apprehensiva quod nec sit 2um probat quia 2um operis mentis quia iudicium formali de facto nullum afferens illationem. Cho a. illata sit iudicium formale statuit formaliter convenire facto non est quod bene sequitur ex alio fo. ex premissis quod non est 2um sed 3um mentis operis.

Denique fo. Cho ut illata ex quod est 2um mentis operis nulla dari distinctio inter 2 et 3 operationem quod tamen multis concedit probat a. sequitur quia aliud est quod distinguit 3um operis a 2um nisi iudicium illationis non quam Choem illatam ex premissis.

Probat 2o Cho. Discursus est actus rationis examinans unum extremum de alio ex ni convenientia extremorum cum medio in premissis sed hoc totum solum in Choe illata et non in premissis quia in Choe illata et non in premissis consistit ratio formalis discursus. ma. et sequitur patet, ma. non est verba quia discursus in hoc distinguitur a 1o et 2o mentis operis.

Probat 3o 2a mentis operis ut sic non includit primum nec 1um quia nec 3um includit formaliter 2um sed premissis secundum formaliter ad 2 mentis operis

quod discursus et [illegible] ad [illegible] mentis operationem non claudit contentis
de facto premissis quod non ex premissis fit in claro illata quia illis consistit
non facit discursus, ordo quod illi transcendentalis indicij illati quia
alias ad judicandum ach illud inferendum et determinandum de facto et
contrarius non discursus constituunt.
Sed quia discursum non consistere in indicio de bonitate illationis discursus
facit non est alicuius rei quia se nota fit bonitas illationis quod est in indi
presentis est quia se nota et evidens quod tali indicium facit non erit dis
cursus. mi dicit pol pl ma. Ex discursu demum quia cognitione acti
ad cognitionem ignoti quod discursus non erit rei quia se nota et evidentis alias
non indigeremus longo discursu ad cognoscendas rerum naturas, cum hi stu
dium docet quotidiana experientia. Denique hoc indicium de bonitate
illationis non est ach et alio discursus tanquam a determinatione et continue
pro quod tale indicium non erit facultas discursus.
Ex dictis colligit quod discursus mentalis fit ach imperfectior ipso
indicio quod spectat ad secundam mentis operationem, quia discursus quo
ad rem non est contra dicit separationem a indicio tanquam a sua deter
minatione et continue et idem discursus non fit reperi in deo qui ille
nulla dat sequentia quia sicut magnum iudicium imperfectum.
Ex 1: Quia si habeant premissas ad discursum sic inferendum fieri
et contrarius rerum illis, vel habeant se mere ex triplici. Ex ex dicti
premissas non ingredi contraria et facultas ipsum discursum fit supponi tan
tanquam alius ex transeunt in ordine ad quod discursus quia non contrarius
et discursus qua illata sunt illatio quia est rei facultas discursus in
ipsum et illis illis est determinatio ad inferendum illum.
quia premissas
Ex 2: Ita discursus distinguitur realiter et substantia a indicio Ex
1: si sermo fit de indicio illo premissarum ut antecedentes tunc
certum est discursum cum illum illatum distinguitur realiter et substantia

à indicio ratio hujus. Dato c. quod discursus ad minus potest dari
indicia realiter distincta, sed hoc indicium est tum premissarum et Conclusionis illatae
quod distinguitur realiter.

Ad 2. Discursus non realiter et substantialiter distinguitur a indicio
illatione non a Conclusione illata sed tum realiter. Et hoc intelligunt Recentiores
pro illata. Et quod hoc illud Ad 3m Conclusio illata dicitur esse rationis sumptae
quae affirmatio videtur de facile, quia nihil est aliud esse indicium quam
enunciatum praedicatum comparari facile. Et ad affirmationem et communem
rationem ad illatio quod constituit formaliter discursum et 3m mentis
operationem, de hac quod illatione dicimus quod non distinguitur realiter et entitative
ab illo indicio sed tum formaliter. Alia ratione quod discursus sit
ipsum indicium quod illud ostendit Conclusionem non sunt considerandi ut
enunciatio aut praedicatum sed formaliter quia est Conclusio et dependentia et
illatio a premissis ita quod ut dicunt aliqui entitative et formaliter distinguitur
indicium et discursus, Judicium in quantum praecise exprimit unionem
praedicati cum subiecto: Discursus vero quod ostendit eadem unionem praedicati
cum subiecto quod unionem ex cum medio cognitam in premissis et sic talis
aliqui formaliter quod hoc rationem discursus dicit intrinsecum ordinem ad
indicia secundum premissas. Et sic hanc opinionem continet discursus
realiter et entitative ab indicio, non formaliter quod est ex hac ratione:
Discursus est processus ab cognitione unius rei significata ad cognitionem
alterius rei significatae quod discursus claudit in se plures cognitiones ex
plura indicia Et quia non ad aliud quod est non oportet aliquam actum
simplicem realiter et illius distinctum sicut ratio in quo consistit discursus.
Et hoc 2m ofq. 1m n. cum antecedenti pat. quia ex eo praecise quod
illud indicat de Conclusione mediante et deducitur à indicijs secundum premissas
cum dicit ratio discursus sicut aliquo indicio ad aliud
indicium, non tum sufficiunt quod illa indicia correspondent premissis et Conclusio

n̄ ē ponendo dicit aliq̄ realiter in ē consistit discursus. Ad q̄ dicendum
nego q̄ de consequentia consequentis cum antecedente potest fieri in
dicium realiter distinctum tam à indicio Christi qui pronunciabit, tū in
illo indicio n̄ consistit formaliter discursus. ga cum aliq̄ dicit nonnullos
bene discursi ex alio, n̄ intelligit simpliciter discursum. Vale in hoc casu
dicit formaliter actum exercitum cum indicio fide n̄ a. discursus ga
affirmat illatorum q̄ modum judicandi de toto discursu tangit de
fabricato.

Ad a. ista nulla diversa discursus et indicii discursi sicut aliud est dicere
aliq̄ fieri aliud v. facere, nam cum aliq̄ discursus facit ipsum illatorum
cum v. tū dicit autem discursum q̄ alio ut illatorum n̄ q̄ aliq̄ est potest
Et ex his manifestis ratione generali aliq̄ q̄ rationem formalem et entitatem
discursus ponunt in illo indicio quod nunquam Christus ipsum bene q̄
pronuntiat. et.

Sed ultra dicit Ego discursum n̄ formaliter consistere in tali indicio q̄
nec hoc indicium ex alio nat n̄, si n̄ discursus n̄ posset esse discursus q̄
illatis ad certum discursum petit, si discursus q̄ erit Christus illata q̄ n̄
erit indicium distinctum à indicio pronuntiandi et Christus q̄ tū ipsi non
admittunt

Ja Hoc dicis p. Ex q̄ sunt in indicio illa particula est
nonnullos distinctum actum realiter ab illo q̄ appellabit illum et pronuntiandum
q̄ n̄ in discursu illa particula q̄ nonnullos n̄ distinctum actum à indicio.
Ex concedo nat et D. cum nonnullos distinctum actum entitative et realiter
concedo. sed. formaliter concedo sed. et tunc indicium realiter et entitative
distinguitur à facultate et pronuntiandum, tū discursus et indicium hoc n̄ potest
dici superiorem ga nec pronuntiandum nec illum est ē indicium, at v.
indicium bene est ē discursus n̄ patet q̄ ē indicium est q̄ ē
ē indicium ex alio certum. Cum nil aliud ponit in re sup. nam
certum in respectu quidam transcendentalem ad suum certum, q̄

respondet realiter a re in discursum sed mutuo in certis rei certis.
Dicit 2°. ita syllogismus se habet quod quod ipsorum chorum et
quod actualiter illam inferat quod chorus illatus non erit de centro et rasi
syllogismi quod certe et ipse Aristoteles insinuavit 1° Posterior. Dicit
syllogismum majorem in primo et secundo in chorus quod chorus non de centro
syllogismi cujus in contrarium fuerit dicendum. Ad 2dum dicendum quod non
intelligit ratione centralis syllogismi completa quidem intelligat
chorus illatus quod primus ratione Aristoteles huius doctrinam respondetur
in citato loco quia syllogismus non fuit in chorus tanquam in sua parte
alias extremum sed tanquam in parte ipsum ultimo completi
constituendo. Vel ad ad illum ibi sumpsit syllogismum huius primus
quod alias philosophus vult esse ut ratio talis syllogismi.
Dicit 3°. ita quod ad ea chorus non est primus quia non discursus
plus ejus quia discursus unus fit motus quam illatus petit multiplicitatem actuum
illum discursus cum chorus quia sed chorus non discursus
quia nil cum faciunt. Ad 2dum quod ipsi tiel. fuerunt
primus tanquam ad chorum determinatus in centralis non constituunt
discursum nec petit ad centralem rationem illius quod primus sunt
ratio finalis quod ad discursus sed sufficit si dicat ordinem quia
centrum ad ratio principalis primus tanquam ad sua determinatione
ad alterum ad ~~illud~~ sed debet intelligi de discursu sed
sua principia et determinantia non a. de ipso sed discursu
his alias constitutis quia et particulares illas ad Arist. in
Sophis demonstr. possitat examinanda. Sed est 1° locum accipiat
Ly Grim Veris sed quod demonstrare debeat probari quia quod notis
cujus particulari rationem ipsi. Aliter assignat dicens quod non est non
cum quia demonstrare debemus ex ipsa ratione ad ipsam et dicitur est
non potest esse cum quia non est quia ipsa et ipsa sed quia illa non est nisi
quia demonstrare debet probare generis et hoc dicit Aristoteles in est

[illegible] quod de illo quod non est non est verum, hoc non [illegible] est
[illegible] dicit nullus nunc verum de [illegible] non est [illegible] de
[illegible] in hoc [illegible] quod [illegible] quod de eo quod non est non est [illegible] non
[illegible] quod [illegible] circa verum, id est quod non est [illegible] non est
verum quod de illo non dicitur verum. Et in hoc differt verum ab
[illegible] quod [illegible] Ratio [illegible] circa [illegible] hoc est circa quod non est [illegible]
[illegible].

2a 13a Pars [illegible] quod demonstrare debeat procedere [illegible] prius et immediate
[illegible] ipsa non distinguunt nam [illegible] immediate [illegible] illa [illegible] non est alia prior
[illegible] quod nulla alia ipsam precedit [illegible] immediate [illegible] primo.
Distinguunt [illegible] [illegible] [illegible] respondeo in [illegible] non eadem
[illegible] comparata ad alias [illegible] [illegible] non est primo [illegible] in [illegible]
demonstrare est alia [illegible] illam [illegible] in [illegible] non eadem [illegible]
[illegible] est [illegible] alia prior [illegible] [illegible] non est immediata.
Post hec [illegible] pars [illegible] Arte ultimum [illegible] in [illegible] demon-
[illegible] [illegible] quod demonstrare debeat constare [illegible] non [illegible]
[illegible] causa [illegible].

Ad 4. partem illius 8. [illegible] 12. [illegible] causa [illegible] [illegible] in causa
alia in cognoscendo. Causa in cognoscendo vocant illa [illegible] ab [illegible] ad
[illegible] ad cognoscendum [illegible] [illegible] [illegible] causa illius [illegible]
[illegible]. Causa v. in causando vocant illa [illegible] est causa [illegible] est [illegible] demon-
strare [illegible] de [illegible] est [illegible] causa [illegible] [illegible] [illegible] causa
[illegible] in causando. Certum est quod [illegible] in [illegible] demonstrare debeat
[illegible] causa in cognoscendo [illegible] [illegible] in [illegible] demonstrare est [illegible] [illegible]
illas ad cognoscendum [illegible]. Ad v. [illegible] debet [illegible] causa
[illegible] in causando [illegible] [illegible] dubium. Ad 2. hoc [illegible] [illegible]
in demonstrando [illegible] est [illegible] demonstrare causam [illegible]

cognoscendo

essum, tales n. premissæ sunt tum causæ in ~~[illegible]~~ qua illa quæ sunt causæ, esse
mit illis ad cognoscendum Deum. Ad 4tum. Ex quibus in demonstratione
a priori concludit quod premissæ debent esse causæ Dei tam in
cognoscendo quam in esse, quod debent esse causæ in cognoscendo patet.
quia ipsas illis esse mit ad cognoscendum Deum. quod vero debent esse
causæ in esse patet. qua in hoc differt demonstratio a priori a demon
stratione a posteriori quod 1o: quia accipit a causa ad effectum quod
contra: premissæ continentur causam Dei et conclusæ sunt causæ in esse
ejusdem. In demonstratione vero a posteriori premissæ sunt causæ
in esse non tamen sunt causæ in cognoscendo qua in ipsis demonstratione esse mit
illis id quod causa ad cognoscendum Deum quod revera causa non est quod esse et
de hac demonstratione plura infra.

Cum vero sint tres modi Theologorum D. Aliqui hic tum definierit demon
stratione quod non a priori sed quod hic part. causæ Dei 1o:
debent intelligi de causis tam in esse quam in cognoscendo. ergo in ea
demonstratione quod non dat regula premissæ quæ sunt causæ Dei tam
in esse quam in cognoscendo. Ita Mullac regula demonstratio quod
non ex premissæ non sunt causæ in esse Dei et eum in Metaph. demon
stratio propriorum Entis et in Theologia attributa divina tales demon
strationes sunt a priori et tum in illis non regula causæ in esse Dei
quod doctrina data ratione non erit. probatur. qua Jus est propriorum illius
quod non attributa divina non dat distinctio realis quod nec unum
potest esse causa alterius ergo patet. qua causa definiunt realiter sit in pro
esse. Ex 2o: Deus est causa in esse aliam scilicet alium virtualem
causa in esse scilicet dicit illa a qua esse realiter quod sine quorum et

quia primum actuum sui quia rationem refellantium aut sui principium cum
natura quia non solum quidem posset ab aliquo et hoc cum sit distinguit
realiter ab suo esse.
Cum vero in Deo virtualis dicitur ratio a priori quia solum dicitur ratio formalis
et appellat cum virtualis quia illud respicit unum dicitur ratio posset
fore causam ipsa ratio est cum illaq causa unum cum virtualis dicitur.
Vel aliter cum virtualis dicitur illa ratio quia habet rationem aliam quam quod
cum quia realiter identificatur cum illa tamen est virtualiter plures tales
et divinae ut si hoc aliquem habet causam et habet aliam nisi illam.
Exemplum gratia immutabilitas dicitur cum virtualis aeternitatis in Deo
quia aeternitas vere causat aut quidem realiter est immutabilitas
tamen dicitur cum illiq quia aeternitas habet aut habet posset aliquem causam
aliq habet immutabilitatem et sic in cum virtualis aeternitatis aut
rationis et illiq immutabilitas et cum virtualis bonitatis et entitas quia si
bonitas habet aliquem causam aliq possent esse entitas. Nec entitas
vere et realis cum bonitas cum tamen rationes ratiocinatae et illae distinguit
et realiter ut docet Metaph.
Hac quidem distinctione supposita dicunt quidam quod demonstrationes
quae in 1. libro posteriorum continentur verae causae propter quas, tamen aliae
quae dicit demonstrationes quae quia constituit propter continuatis cum
omnis virtualem causam et talis quilibet demonstrationes in argumentis
aliquis quia quidem in propter tamen virtualem causam et potest.
Et videtur modo rationalis Artis. cum dicit sic: quod fere propter causam
exposita hoc est vel quia propter et virtualem quia dicit
multae fere quia quia vere causae propter quae tamen virtualis vel potest
tamen quia causae quidem et sic potissime contingit in Theologia et
Metaph.

Posset hanc Part. sic ex plenitudine sacrae pot. Jesus aliqua parti
cularia sc. notorietate gaudet, sic n. ipsum dat ei cum chorus in
cuius et Dictum ei Sequitur eamdem notoriet. ejus Chor. ex cum sc.
sed et notor. esse et ad eundem rationem ipsum eamdem praeter Chor.
ex cum sc. est quoque sua esse et hanc praestitum dat Ecc. ipsum
scilicet ita ut ante antecedant Chorum ipsum tamen sentiatur ipsum
illa partic. pro et ex. Dicit patere potest.

Ad 1. In S. Scriptura demonstratio Essentiae realis non est ex ratione et ratio
sed Jesus est ab ipso realis, demonstratio est ex ratione sic demonstratio non gen
rabit Jesum. ma. pot. ex cum dicit et ut maioris ut patetur rationis
ultimus et ipsetwis sed ens rationis est minus formae entitatis ipsi et illo
nisi ipsum essentiae realis. mi. non de se pot. ex Jesus est in ipsum multum ipsius
ipsi et ipsi realis. Confir. In nulla gra. cum demonstratio gratia Jesum
ipsi Dei bona non est. pla. ens non in gra. cum sanctis nec mentis nec efficientis
ex chis demonstratio sed ipsum Jesus sic demonstratio cum sed Jesum non
cum sed Jesum ipsum ut non nemo. Ad oct. ma. et Dic. mi. ipsi Ex. g. Demon
stratio est ens rationis ipsi sanctis, sed, ipsi manet ipsi ma. et sic in Dei. ens
ipsi non est gratia Jesum sanctis Jesum ipsum ita et sed Demonstratio non
instinct in Jesum nec Chorum demonstratum ens. manet Jesum ipsum ipsi
ipsi. Et ex hac definit Demonstratio Dei Jesum est manet et Dictum
est Jesus non est mirum ipsi Jesum ipsum rationis definit ipsi est cum
Jesum tunc nemo sit ipsi et demonstratio gratia Jesum potest talem
fieri et Dispicum ipsi sanctis est ens rationis tangit condiscum sine ipsi n.
Ad Sec. Ad 1. Jesum habitualem ipsum esse effectum ex natura disciplinae
ipsi non aspectu chorus illatio et sed dici Jesum actualis et hic Jesum
actualis cum effectum est demonstratio non Jesum ipsi mutuo et chorum

illatum sed tunc sunt principia et ut dictum est in primo de Celo et
mundo quod sunt principia causantia effectus generationis in illis principiis
sed sic dicendum solum illud artificium quod ex commixtione et
praeparatione generationem et sic demonstrat sunt principia causantia generabilia
effectus generationis sicut solum tunc et cetera.

Aliam tunc ubi ostendunt nos indicia in mixtis accidentalia. Dicunt n.
Demonstrationem facere fieri in quantum causantia ita et generationem sit ipsa
causantia demonstrationis sicut et album et ipsa causantia albedinis et
similiter quod sit Artem quia in hac Tertia sic legit Celum generationem
tam hic et demonstrationem dicit sunt quem ~~mixtum~~ fieri ex quo
quod illum habemus quod nubis Arcus et Ignis nec et nubes generationem
et ipsum causantem demonstrationis nam sicut ipsum nubis quod habemus
habemus albedinem ita ipsum fierentes ex quo quod habemus demonstrationem
quia demonstrationem sunt res et ita in principiis et causantia
generationem fieri.

Ergo sunt hanc solum demonstrationem et facit nos
fieri generando aliam generationem a se ipsum sed generationem nisi generando
et participando illam facit nos fieri, quia ratio et fuit nil sit aliud
in hac demonstrationem et nisi formari demonstrationem et forma est
de genere actualis, ut dicunt et in quod habetur genere effectus quod est
ipsum Arcus et quem ipsum principium commixtum nisi nisi
applicando.

Ergo et ultimum generatum in genere quod est primum hoc
demonstrat. Et verum est hoc dicunt quod genere sed non
quia demonstrationem quia ipsum causantia effectus in genere quod est
in quantum causantia principalis tamen causantia quem ipsum habemus omnem habemus
illum habemus, demonstrationem et causantem tunc in quantum causantia instrumentalis
quia ipsum assumit demonstrationem tamen instrumentum cum modum generationis

oltum in cant fenum primi pulli oltum. Et ita patet quod hic defectus
demonst. in omnibus oltum nec ~~oltum~~ ~~oltum~~ quia in hac defectu
sit syllogismus et nulla ratio sit quare de oltum nec oltum et sic. Et
sicut pro solut. secundus argu. sicut sicut sicut hic argum. in hac difficultatem
ex nec oltum nec oltum cant fenum in gre cum sonitu nitrum sed
licet oltum sorti cant sonitum nitrum sed ~~et accusat hic oltum~~ Oltio imp. ne
solvit ad q. ~~solut oltio~~ sed defectus et dimissio in faciendi sed
cum sit modi faciendi et sup. dictum. quod faciendi sed in ordine primum
demonstrat. Et ne quod defectus demonstrat in sit intelligendum ita
faciendi sed, sicut nos sed quod faciendi sed sylloge istius sed quod
causat fenum disjunctivum et hic non faciendi sed in compositi
demonstrat, facit quod cum in defectus sed in disjunctivis sed definitivis
vide quod quod sylloge cognoscimus ratione nam et causat et causat ex primo
fenum definitivum in a. disjunctivum.

Ad 3. Contra 4. de. demonst. Bonum defectus et status gre et dicunt
sed 2. defectus demonst in 2 libri quod. m. sed quia ipse tertia Arte
in multis partibus apparet quod sit bonum quod posita. Conc. Bonum defectus
multum nullum et hic sup. sum sed in hac defectu sit multum nulla
sup. sum et pat. nam p. et quia cum sit sum cum sit 2 quia sup
sit quod quia diversi demonstrandum debere quidem quia causa chori ipse
in diversi debere quidem quia generis. Sum p. et immediata sup
dum ordo sit quod multum nulla sup. sum sit posita in hac defectu.
Et ratio m. iam n. dictum 2 sup. sum. et positum bonum quod
quia in defectu 2. demonst. quia si sorti in ipse tertia Arte in regula
debet in sum intelligi et ex alia tertia Arte ex ti colligit. Dicit.
Et ratio m. licet n. multis partibus eadem res sunt, cum tu
diversam rem applicant ut iam dictum 2 sup. de quod immediata
et dum dicimus de alia particulis.

Dnr n. ponitur pro et dignitates qa alias pedunt, Dnr v. pro eis
ppt cantilenam et eadem et cum Dnr n. notetur et hic autem fuit
qa alias hic tu ocu nihil ff ff fuit et raro distinguunt.

DUBIUM SECUNDUM

An ppo immediata recte fuerit ab Ecclesia definita
et an demonstrari debeat prius ppo de
ori. de pducto cantilenae et qa ppt et nrs.

Hoc dub. multas hic ffes fecit breviat nos singulas qa plizalmis
ad pm Secundum Arlen. ppo eum immediatam definiri
ppo immediata e illa q n e alia prior nec q caret medio. Ex
hac definitione colligunt nulli ppo eum immediatam et qa fe dem ori
e in re. Si n. ppo immediata e illa q n e alia prior ad illam de
monstrandam erit n. qa fe nota qa ppo qa fe nota e illa q statim
audita tu fecisti notificat rei cui nata qa aliam manifestat
Sed dem e ai n. hic medium cum prius ppo qa q. Vide et
S. Th. et refert hic Mastrij rationes qa plicari. Deinde ppo immediata
dicit e illam cui q ducitur e de cantilenae fidelis Sed nm n
competit ppo qa fe Sed S. Th. idem in re erit ppo immediata et
qa fe. Caiet. tu hic in hac dscl n. fuisse mentem S. Th. affirmare
eum ppo eum immediatum e illam in q ducitur e de cantilenae fidelis
qa dant multae ppo immediatae in q ducitur e de cantilenae fidelis
et patet in ppo m q ducit pfectio et pprietas de fidelis
q ab oib pbatur ecce immediata et tu in illa q ducitur n e de
cantilenae fidelis et patet qa tu e pprietas illius, similiter ppos illi in
qb. nmm q ducimentum nisi de alia et immediata et tu q ducitur
n e de cantilenae fidelis q ppo qa fe nota et immediata n erant eorum et
idem.

Nos tamen quod hanc in re sentiamus per hos sequentes Choros explicamus.

Chorus primus. Species immediata recte et vel Artis definitio hoc modo

Species immediata est quam proxime cum genere medio

et in genere demonstrat.

Hic Chorus est contra illos Auctores et contra S. Th. Caietanum Zumel et alios. Et

talis Solutio ergo quia non admittit solutionem.

Ad hunc dicimus quod species immediata sunt in Aristotele duae

quae duae differentiales et magis quod de quibus nos agimus in summulis

quae duae posteriores, differentiales sunt illae quae communissima et phlebs

et non et, et tertia et nihil sunt. Et duae differentiales quae nunc

sunt contradicit sed sunt differentiae ab quibus sententiam quod

non nisi debemus assertari actualiter nec virtualiter sicut aliqui de-

monstrant et talem quam non ingredimur habet demonstrationem sed tamen virtualiter

quia virtutem illorum assertionum Chori demonstrant, Posteriores v. duae

differentiae rem et illae ingredimur habet demonstrationem, idem non

nocant quam interiores demonstrant. differentiales v. nocant cytrin

sum. Hic notandum sicut dicit Doctor non habet naturam. Definitio n. et habet

naturam quia demonstrat quidem quia non quia Doctor non dicit definitio nec et habet quod

sit nam. Doctor specialiter ad quam mentis operationem quae non habet naturam. Ergo Doctor

dicit ut sit non habet naturam habet ipse tamen respicit in ea mentis operationem

habet tamen naturam. Et quod habet Doctor sit Deducit in eam quam

non in quo habet naturam sed habet illa esse mentis operationem habet naturam

quia cognitio Doctor sibi apparet illam de differentiae et habet naturam quia dicit.

Chorus quartus. Species non est recta definitio S. Th. p. q. 12 a. 1.

Hic modus Species est recta et illa cuius quidem mentis in

rationem habet. Hoc Chorus contra S. Thomam respicit.

Vide D. Cyrem cum Dario Dundi à S. Th. ppcm quod ratione p. dicendi
in ppcm quod ratione Ptm fit et non quod ad nos et in illum quod
fit et quod ad nos. Ppcm quod ratione Ptm fit tu cum sy nam fuit et non quod
ad nos et illa cuius predicatum est de intrinseco ratione subiecti et immediate
cum ipso connexum, tu talis connexio à nobis non cognoscitur et talis ppcm
est ista Deus est in quo predicatum est de intrinseco ratione subiecti et immediate
cum ipso connexum et ideo est quod ratione Ptm fit, quia v. nos non cognoscimus
hanc immediatam connexionem et ratione quod ad nos non ipse Deus in hac
statu vitae nostrae non possumus Deum quidditatiue cognoscere sed tu
connotatiue cum à posteriori et ipse non possumus scire quod predicatum
illi intrinseci non immediate communicat. Omnis ista ppcm ipse de
Deo formamus sed quod ratione Ptm fit et sy nam fuit quia Ptm fit non indicat
alia ppcm quod manifestatur quia cognitio subiecti Ptm fit statim apparet
predicatum ei convenire quod tunc dicitur insibilis Ptm fit et quod
quia non indicat alia tunc et nudum Ptm quodcumque aliquid de alio predicatur
et quod nobis ignotum est predicatum intrinseca subiecti et immediate
cum ipso connexum tunc talis ppcm est quod ratione Ptm fit et non quod
ad nos et huiusmodi ppcm stillis in qua aliquid de quo nobis ignota predicatur
et de suo definito illa ppcm dicitur quod ratione Ptm fit et quod ad nos
quod predicatum est de intrinseca ratione subiecti et immediate cum ipso con-
nexum et hanc connexionem à nobis cognoscitur, talis ppcm est ista Deus est omni
rationali quia predicatum est de intrinseca ratione subiecti et immediate cum ipso
connexum et hanc connexionem à nobis cognoscitur quia penetramus naturam
subiecti et ipsum possumus cognoscere predicata eius intrinseca et immediata.
Ppcm quod ratione Ptm fit et quod ad nos illorum est dupliciter. Sic predicatum
et talem connexionem cum subiecto et sit ordo hoc nota nota quod ratione

nota ibi quia se quia nos videt et tales species illi species [illegible] v. g.
Ubi et nihil non est. de totum est magis [illegible] quia non species [illegible]
ultima talis connatural cum facultate ad cognoscendum sed hic nota sapientiae
naturalis species. et se nota et quia nos sapientes et h. genus dicunt
s. Th. loco cit. et Boetius v. g. Intuitiones non sunt in loco et tales species
possunt non appellari ex animi conceptibus.

Ch. 3 Species immediata et se nota idem est.

Hic Ch. nodum Cant. i. th. s. Th. et Aegidius. Ubi hic [illegible]
quia est se notum est non est notum et aliud est species et se nota est
illa cuius veritas non notificat et aliam est et idem est species immediata
et hoc ubi species et species immediata est illa sive. Aliam quaerit medio
et ubi a priori. a priori dicit quia a posteriori id non respiciat
ut est. Ibi pulchre B. Alb. Mag. hic Cap. 6 ubi species immediata
tam et se notum congratulat intuitivi et species v. mediatam et
et aliud notum intuitivi et aliud fiunt. Sed quia ipse hic a non intellectum
tuum et non ab alio est et ipsum intuitivi alio v. corpora quae tuum
a soli participant et intuitivi et aliud fit non intelligibili et non intelli-
gibili et alio sit et se et se nota et species immediata, alio v.
intelligendi et aliud a quia illuminant et sit species mediata
quod est s. Th. dicit species et se notum est illum in quo fundatur est
de intentione tuae facultatis et aliud notum dicitur in quo fundatur
in species et se nota ita debet connexio facultatis et se est non et aliud
medium et quia a priori demonstrat connexionem. Et quia est species et se
notum et immediatum idem est est. Vide ad argum. Caiet. Sup. facta
Sup. ad pr. quem nodum est species non in quo fundatur in potentia de facultate
non est simpliciter immediata sed mediata vide non est simpliciter et se
nota.

Et si dicas hec propositio habet demonstrationem [illegible] quod propter [illegible]
hoc sit demonstrationem nullum habet medium [illegible] demonstrat [illegible]
[illegible] non [illegible] aliud [illegible] propositionem immediatam et [illegible]
[illegible] immediate [illegible] et [illegible] [illegible] nota.
Ad 2m dico duplex medium: aliud formale vel reale, aliud racionis vel virtuale.
Medium reale dicitur illud quod est res [illegible] distincta a subiecto et passione
et realiter mediat inter passionem et subiectum vel [illegible] demonstrationem [illegible]
medium reale [illegible] et [illegible] et realiter mediat [illegible]
Dico, dico n. hoc est [illegible] ad demonstrationem. Medium racionis vel virtuale
dicitur illud quod licet non sit res distincta a passione et subiecto
dicitur medium virtuale quia [illegible] distinctum ab extremis [illegible]
ultimum plures conceptus eiusdem rei formantem, virtualiter [illegible]
re contentos et aliquod medium constituit propositionem [illegible] mediatam.
De medio reali nullum est dubium. De medio racionis vel virtuali
[illegible] Aristoteles [illegible] quod [illegible] sit medium demonstrationis
[illegible] non est medium reale aut formale [illegible] virtuale [illegible]
aliquod medium constituit propositionem mediatam.
Ad 3m dico negando. Nam propositio hec est demonstrabilis [illegible] medium reale vel
formale [illegible] medium racionis vel virtuale [illegible] et medium
illud virtuale [illegible] propositionem demonstrare [illegible] propositionem
de hoc [illegible] medio [illegible] [illegible] [illegible]
demonstr. [illegible] est demonstrabilis. [illegible]
[illegible]
Ad rationem contra. [illegible] propositio [illegible] nota et immediata [illegible]
[illegible] Aristoteles [illegible] propositionem [illegible]
illam [illegible] [illegible] nota [illegible] propositio [illegible]
[illegible] nota [illegible] [illegible] [illegible]

modis demonstratur. Quia si nota negativa cuiusquam propositionis
negativam convertit, sicut alias notis modis ipsis propositionibus
universalibus propositionem affirmativam et alias propositionem convertit
sicut alias notis modis quae propositionem affirmativam et sic de singulis.
Hic solvitur in aliquibus obiectionibus quae fiunt sicut in dictis quae immediate
et cetera. Hic quia hic et aliquando et cetera immediata et
demonstrantur dicitur hic quod ei convenit quae finalem et Gf.
Dicit ergo quod propositiones ad beatitudinem et aliquando et hic et
nos credimus quod et aliquando quae quia immediata non sunt sicut alia quae
modis quae demonstrantur a priori.
Ex quo quia immediata sunt illa quae non habent medium in eodem genere
cum et quae non sunt demonstrari quae aliam in eodem genere, non habent medium
quod demonstrat quae aliam in alio genere cum sint in genere aliquantis
nul finalis et sic in infinitum.
Ex hoc colligit quod in Arte dicit demonstrationem debere procedere
ex immediatis primis in dicit quod oportet procedere ex quibus notis ex quibus
immediatis et quae notiores non sunt. Sed forsitan aliquis hic nostrum
sit enim dicit multae demonstrationes procedunt ex immediatis et
sicut in gl. Ut autem patet demonstrat de facile ipsis demon
strationes et sic de admirationibus et difficilibus et hic et admir. et difficilis.
Hic et notae demonstrationes et hic ambae premissae sunt quae immediatae ex
quibus probari quae aliam sicut in disputationibus et admirationibus quae
non potest demonstrari quod procedunt ex quae immediatis.
Ex verum et non demonstrationem procedere ex quibus quae immediatis
sed quia quod procedere ex immediatis remotis et patet in
arte et dicit Arte quod Top. cap. demonstrationem procedere ex
quibus et notis et hic quae fidem sumpserunt quod quidem hic

Artis et fide ut dicit, tu ad generandum filium huic placere
pro mediate, dummodo tu cognosceres et resolveres ut ad quem
et in mediatum et fide falsum demonstrasti quidem et in mediatis
propinis vel remotis, scilicet vel virtualiter et dicunt Carmelitae et
talis pro immediate concurrens ad filium dicit et virtualiter in
mediate fide: dicit cognosci et resolvere ut ad quem et immediatum.

Cho et demonstrare dicit quidem in et ut et nullo modo
et contingentia aut fallibilis.

Hic est Artis plus hic rei. Cho demonstrare est fide
habilis et eam aliam et demonstrare dicit quidem et ut est
certa plus in et fide deferre filium et fide est aliquid et
cui et quia illis cum est et quia quia non est aliquid fide habet quem possit fide
scilicet ut. non fit et quia quia fit et fide. Cho et fide filium est aliquid
ipsi in premissis dicit et ut.

Cho 3. Premissi demonstrare est quod dicit et de futuris et quia
hic Cho. ll. dnus fides. et Illud est ll. duplex et dicit de futuris
quam praedictum aliud postdictum. Et de futuris praedictis
est in quibus duratum affirmat de futuris aliquid aliquid et futuris contingentibus
fuit illis et tu et et quia et quia tempore et hic futuris futuris aliquid et
et ipsi futuris futuris futuris aliquid. Petis et tu et futuris aliquid fide et
dicit de futuris praedictis et in talibus tu attendit fuit argumentum de
in lib. primo fuit. ergo liquet duratum et secundum futuris et
et quia et quia tempore.

Dici v. de o' posteriorum ut ait Arist. q' p'dicatum de omni
inest, omnem n' inest, neq; nihilum communiter et nihilum n' universal.
Et clarius q'ad de o' posteriorum in i' nullum dat sententiam de
i' affirmat p'dicatum neq; nullum q' in i' p'dicatum n' universal
sed illo ipso quod est n' est hic et nunc n' rationis. Et intelligit
de q' sententiam aptum et recipit p'dicatum quod q' q' ipsi posteri
et competit, intelligit n' tam de affirmativis propositionibus quam negativis
propositionibus quem sententiam habent plurales se contentas. Negativis
n' quod sententiam n' hab plures sub se contentas ut patet quod
singularis v.g. Ergo n' nec dicit quod est de o' posteriorum qua
in illis p'dicatum affirmat de subiecto quem singulari, hic
p'dicatum ita e comparatum ut si sententiam habet plures sub se
contentas n' affirmat de illis ut sic et de o' posteriorum
negativis. Et eadem est causa Arist. quorum dicta quod
negativum ut q' nihil eis legat.

Illa q: partis sc: quod q' sc. Ad q. Arist. q' ca' modus
dicendi q' sc. p' quod p'dicatum e de centro subiecti ut quod
centralis illi ut quod p'dicat defin de definito ut ipsi definitio
sunt physici sunt Metaphys: v.g. hic et aut rationale, hic est
compositi q' man ut sic. Et modus e quod p'dicatum e propria
passio subiecti Velut ut ait Arist quod sententiam e de centro p'dicati
sententiam in illis ut rationali respectu hominis dicit q' sc. de homine q: mo
qu e propria passio hominis et in e de centro illis ut quod q' eis definitio
qu rationali est hic ergo ad rationem. Et modus e quod modus centi
in dicendi q' sc. q' illi in q' sententiam dicit ens q' sc et in alio
q modus dicendi e quod sententiam e ens q' sc p'dicatum dicit
modus modus rationalis rationalis. Et ita stupefacta sit.

Ex his conclusio demonstrata dicit praedicari necessario sed non primo nisi in aliquo
medio dicendi [illegible] primissima demonstratione dicitur cum propositio de [illegible]
[illegible] ultima sed affirmatio de [illegible] in [illegible] de omni primissima demonstratione
dicitur non esse de omni, maior et minor primissimi [illegible] eandem habent certitudinem.
[illegible] alterum subsequens minor quam [illegible] duabus praemissis medio [illegible] dicitur
[illegible] est de contingentibus vel habet eandem connexionem cum illo [illegible]
[illegible] de [illegible] de omni [illegible].
Conclusio 6a. Demonstratio [illegible] dicitur esse de formali ratione [illegible]
[illegible] communibus.
Praedicatum [illegible] abstracte sumptum, videlicet [illegible] complexum dico quod
[illegible] de omni [illegible] subiectum [illegible] receptibili respectu [illegible]
ipsum idem est quod [illegible].
Circa [illegible] est [illegible] sermonem de illo [illegible] cum [illegible]
[illegible] unum [illegible] multis [illegible] de ratione potentialitatis
[illegible] intelligit [illegible] ad formalem rationem [illegible]
de illo [illegible] conditiones [illegible]
[illegible] formalem [illegible]
non conveniat [illegible] formalem rationem [illegible] de [illegible] potentialitatis
[illegible] non est formalem respectu [illegible] respectu habet.
2a conditio est [illegible] convenientis [illegible] non aliquo medio dicendi [illegible]
[illegible] alterum non est formalem rationem respectu minus quam non est [illegible]
3a conditio est [illegible] convenientis [illegible] ipsum [illegible]
connexibilitas [illegible] non est formalem rationem potentialitatis
respectu [illegible] formalem de omni [illegible] convenit [illegible]
[illegible] non connexionem cum ipso non est formalem
rationem [illegible] ultima conditione [illegible] non est formalem rationem respectu
[illegible] competit [illegible] connexibilitas [illegible].

et alij dicunt alij autem, quod dicatur actu et illud cum quantitate
et actu conveniunt et ita quod dicatur convertitur quod et aliud in
convertibile quod dicit et quod dicatur actu vel potest actu risibile
respondet hoc quod convenient ei ex conditione communitatis. Hic suppo-
nitur per quas causas et intelligitur de demonstratione quaestionis.
Hic demonstrat quod possunt poetriam de genere et differentia
et differentia quod illi convenit quod genus potest convertitur cum genere
et differentia quod et genus causalitate non convertitur cum illo quod in de-
monstratione quaestionis primus dicit et de quod actu et actu indicat in
hac demonstratione et actu dicatur et risibile, et hoc et actu quod et
hoc et risibile in quo 3 modos quod de quod actu et quod. Et dicitur et
in demonstratione quaestionis illa quae: quod potest de genere et differentia cum
de genere quod et convertibile cum illa, tunc non ambae premissae dicit et de
quod actu et hinc convertibiles, non non quod eadem potest quod dicit de
gre particulariter sumpto quod et differentia non dicitur et alij potest
tunc non hic premissae dicit et de quod actu et potest in hac figura
3ae figurae et triangulus habet 3 angulos rectos dicit. rectus est et
triangulus et figura quae alij figura habet 3 angulos in quo figura
non hic premissae et de quod actu et alterum non, sicut dicit habet 3 angulos
non convertitur cum figura, tunc non habet potest tunc quae alia non
et. Demonstratio in quo potest non de genere et differentia et differentia
sed de alio ex inferiori non in gre figurae particulariter sumpto
sed in prima demonstratione illa quae potest de genere et differentia
et differentia plus se habet tunc non genus potest quod
differentia et genus et tunc illa convenit inferiori et alio
gre figurae particulariter sumpto. Et quod et risibile quod et risibile
et de non alio non et risibile quod et risibile quod demonstratio in quo

consideratio pertinet de genere et de eis quae habent longe plures et alias
quae non habent.

Ita dicit Commentator quod Aristoteles non ad finem quod pertinet
primum. Sed ad finem aliorum cum voluerunt quod dicit in Commen-
tis quod dicitur cum Arte demonstrandi de eis quae sunt genere
primum ergo non de omnibus demonstrandum quia non debet
quaerere ex causis causae alienae suae extraneae.

Et quia causa quae ad aliquam scientiam non demonstrandum quia
habet et quae causas habent habet sed quae pertinent et Mathematicae
non habent causas quae habent non demonstrant sed quaerere ex
genere quia et quod hoc ipsum Arte ipsum. Ergo demonstra-
de hoc quod sit nobilius quia eis causas habent quae hoc ipsum non possunt
demonstrare de linea quia quam de circulo et causas habent quae non
habent lineae et hoc est omnia res una sub alia habitudine quae omnes
sicut quaerere ex genere et aliorum.

Ad Alterum secundum dicitur quod quando quaerit ex causis multae
propinquae et de speciali nisi sed in demonstrando quia quando aliquid una propinqua
debet de speciali nisi quae sit quaerere ex genere et non ex causis. ut puta
quia quia hoc est intelligimus illud quod non cognoscimus sed illud quod non cognoscimus non
sed est speciatum nisi quae ma. nera.

Intelligimus quae non aliquid alius medium quod est non aliquam a sed
ita autem illa multam habent rationem conjunctam sed hoc contingentem
ipsis demonstrare solent fieri in hoc statu. quod quia media ratio
intentionum descendimus ad entia realia quae illa sunt quae extrinseca.
Non est intelligimus eam remotam quia multam sed cum sed mutationem
fit. medium sed cum remota connexibilis hoc cum sed, bene sed fieri
demonstrare, licet non sed dicenda aliqui quae ad illa quia sed quam non
dictam et germanam.

Circa premissas et ab ille dnb. Aristo. quibus instructiones choe. Ho
et dictis cum arte quia demonstrans cum premissas et conclusiones
choe.
Et rasc. quia demonstratio est et se certa et se evidentia et se nra
hoc et sine ullo medio illius absentia illi. Choe. v. n. et certa nec evidens
aut nra et se sed et aliud et premissa est magis certa, magis evidentes
et magis nrae in ho. Tunc Alta sed ad et et magis certum magis
nrum, magis ond ins et n magis nrum et premissae et erunt naturales
choe et illi nra firmiq et certiq ad hoc et ppts cum premissis demonstrans
in choe.
Quod pti m. 1. premissae quae illae sunt dicunt unum extremitatem
cum medio choe. dicunt unum extremitatem illi sese
medianti nra cum medio tunc in rasc. scali ac totali ipse
in mit se unum et et prior nra et in totali dependet et et forior
et cum sit mediatior sed unum extremitatem cum medio et
forioren mt et aliud in premissis et certiores et naturae et certitudo
in premissis in in Choe.
Et 2. Dem. Axioma ab Arti hic ad nutum et et hujusmodi ipse
et unum et tale et illud magis tale sed choe et certa ipse premissae
et premissae erunt magis certae. m. cum ipse pti. naturae a. unum
sit differentiam in sumitur in particulari et erunt illud dictum n et unde
in nrum.
Et Dmgnent 1. hic m. Haec ipse. nl nalit tra et cuiusdam ipse sed
et et sed et magis cuiusq et sed n et cuiusq ut physici dicunt et dictum
hoc et veritatem.
Et. Haec ipse et nulla ho et cbrij ipse dicum et Vinien et magis cbrium
3 Ait nalit et nidit ipse 3 dictum et cuiusq magis nidit et hoc
axioma n nalit et ipse premissae n et erunt naturae choe sed potest
pro choe hre in ipsum certitudinem cum premissis.

Et varias et Autores huius opinionis sententias adducunt. In pri à 5.
Th. Gyphiens p. 1. q. 87 a. 2 ad 3 ubi sic legit ad 3 dicendum quod
cum dicit quod humanum genus tale &c. Id naturalem sic intelligit in his quæ
sunt ordinis gratiæ sicut in nos gratiæ cum ut sic dicit sanitas et desiderabilis
vita pertinent ad ordinem naturæ. Et desiderab. bonum sequitur ad ratione desiderabile
in gratiæ cum sanitas. Sic accipiunt ea quæ sunt diversi ordinis
illa magis ad id naturalem ut sic dicit quod sanitas et desiderabilis quod
medicinam sequitur quod medicina est magis desiderabilis quam sanitas quia sanitas
est in gratiæ cum sanitas, medicina est in gratiæ cum efficientis.
Alii Autores aliud illud exponunt. Dicentes ad Veritatem illius regulæ
quod conditionis. Sic est quod attributum sine subiectum est cum eis ut
effectus vel ut ~~aliud~~ alii dicunt in utroque numquam simul ut naturalis
vel eminens.
Ea dictis est ut subiectum illud recipiat magis et minus. Sed quod
est subiectum substantiam et est ut sit subiectum numero diversum in
utroque hoc est in eis ut effectus. Vnde hoc ipsum est legitima ratio est calida ob
ignem quia ignis est magis calidus qua in hoc invenimus ait conditionis
enumeratis. In pri subiectum est cum utroque et in utroque simul naturalis
et recipit magis et minus. Sed est attributum non participatum et tamen
alii calor numero est ignis et alii in aqua. Et sic his et non
generat solum istos auctores hoc aptum in id naturalem. Vnde defectus
qui dicitur nulla est ipsa ratio. Id est ebrius quia vinum quia vinum est
magis ebrium. Item nec illa est id est calidus quia est magis
calidus qua subiectum illud sic: ebrium vel calidum id est cum utroque ipsum
simul cum ebrietas et calor in sole et vino sint naturalis in a.
simul. Ignis in id minus quia illatio nulla est.
Quod defectum sic dicitur nullum est aliquem hoc. Dicit est id quod Socrates
vel quod Socratem quia Socrates est magis id qua subiectum id sic: in participat
magis et minus cum sit substantia.

Sed dicatur 8°. Conditio nulla è hic assig. Ad è ergo sed dicatur
g. verum è magis ergo nil valet ex è circum è ad dictum principium
et ñ probatur.

Sed dicet 4°. Ad. nulla hic è assig. Ad nihil sed dicatur g. verum
magis nihil ex ñ è alia numero nisi ei simile et in hac sed ex eadem
numero nisi ei nihil verum in verum nihil hic nil
aliud quam ergo aliud.

Aliis expositores alij adducunt. Ex hac ñ expositione patet, sperandum
è axioma Artis et in illud quod notat Phil. Sc. Jmitatur è
cultores Choe.

Et complementum ñ placet adducere glossam Caul. Jug. hoc axioma.
Quid tunc hoc axioma natura ipsa dicitur esse quod restituit superiorem
cum v. g. quod dicimus tunc è tunda sed dicitur g. sol est
magis tunda sed fieri restituit hoc in Luna è tunda ergo sol
è tunda et tunc tunc sequitur g. sol è magis tunda et ita legitimum
illa h. axiomatis è ipsa quod est immediate tale &c. hoc è quod
aliquid è tale quod aliud ex illud è tale, illud quod est è tale è magis
tale Jn q. sunt dicunt Artes nullas pulchrius calumnias Et ex his
patet ad ea ex strictum sunt adducuntur.

DUBIUM TERTIUM.

Quod et quid sint principia et qui principiorum usus
regulis ad efformandam demonstrationem?

Principia principiata ipsis Ex. Explicanda è illa quod Artes in
hac in ~~[illegible]~~ unitis quod est Sc. tunc. Dicit Doctrinam ~~[illegible]~~ esse disci
plina ex principiis sit cognitio. Quod quod ñ nihil indeg. nera
Sc. ex illa sed quod ex infinitum ex cognitio sed hoc ñ dd.
g. hic dicitur quod admitti dicit in cum assig. pat. plus sed non.

Nam si est doctrina sibi et per intellectum cognitione quod illa per intellectum
cognitio cum sit non doctrina et alia sit cognitio et hoc rationes
et alia et sic in infinitum quod.
Ad secundum Angelus habet notitiam doctrinae et hoc non sit sed per intellectum cognitio
quod non est verum quod Artis una habet certa quae Angelus possit cognoscere
spiritus non et quod cum quod habet notitiam doctrinae non potest angelus omnia simpli-
citer cognoscere contrarias et possibilia cum quod sicut Angelus non est sed per intellectum cognitio
per intellectum.
Et sic hoc non est absolutis assertionibus quod Artes habet notitiam si hoc recte explicetur et
intelligatur quod non explicant illam satis large extendendo eam tam ad
simplicem per compositam sic: notitiam et discursivam et ratione
eam non discursiva orientem et fundatur in divina et divinum et apprehensive
extrinsecus apprehensivam et cognitivam sensuum et cum nota quod Artes
non cognitionem quidem et alia per intellectum et hoc non sicut Artes
intelligenda est per dicta quod Artes.
Contra hoc quod expressum sunt est quod sic: Artes non habet doctrinam intellectualem
cognitionem discursivam tam demonstrativam quam probabilem et sophisticam.
Quod non potest explicari de non cognitione ultima tam simplici quam composita
et est ab. quod eadem cognitio non potest esse in docente et in discente et ab illo quod est
nocat doctrina. Ergo potest esse in discente et ab illo recipit nomen
disciplina.
Quod non hoc sit mens Artes patet. quia Artes non per intellectum cognitionem
intellectualem cognitionem ultimam non simplicem sed compositam hoc est indi
cativam quae non doctrina intellectualem cognitionem discursivam. Sed quod
quia discursus hoc sit et per intellectum indicia quae sunt necessaria cognitio et posita
tamen non patet quod ad primum sic: quod Artes intellectualem cognitionem ultimam non
secundum patet. quia Artes loquitur de cognitione per intellectum sicut plenius
eiusdem ordinis non separatim sic non recte probat dari demonstrationem nec
forsan de nomine in Platonem quae doctrina quia habet de Christo cum

Quia antecedens ipsum est in actu per notitiam ipsorum specialis intellectus
Artis cognitionem ultimam et ipsum est intelligere notitiam doctrinae juxta
cognitionem illam tam simplex quam composita.
Quod 2. p. Ad dum ergo ad pat. quod tota ratio stetit supponit Artis
in hac differentia quod ipsa pro quam a quibus ipsa est demonstrabilis
et passiones demonstrabilium sicut quod specialis cognitionem, id est essentia
principium quod notitia specialis cognitionis est intelligere cognitionem composita
hoc est indicatum et simplex cum apprehensione tui, alias discursum et
Artis significatum nullum esset cum id ad essentiam principium ipsum
nat cognitio apprehensionis quod notitia specialis cognitionis intelligere cognitionis
indicatum et ipsum notitia doctrinae et disciplinae illius cognitionis
discursum. Quod v. in ipsa quod notificari debent de id dis-
cursum cognitionis sic: tam de demonstrationibus stabilibus ad septem pts.
quae Artes pertinent quam in demonstrationibus Mathematicis quae
stabilibus et aliis et notitia cognitionis discursum id est intelligere illa
tui id est demonstrationem sed est illa id est quae juxta ordinem.
Et ideo juxta hoc dicit Legislator esse quod est cognitio discursum sicut
specialis cognitionis.
Ad 2. pr. argu. Ex argu. sect. n. 2. dicit quidem in similibus licet
cognitio discursum id est 3 ad 2. pertinere de scientia sicut aliis
cognitionibus discursum, tamen illa non id est pertinere de scientia id est
quae alia specialis cognitionis discursum sed tui et indicatum et licet
hoc indicatum sicut apprehensionem et apprehensio sicut cognitionem
sensuum, id est dicit quidem in infinitum quia in cognitionem sensuum
sicut.
Ad 2. Ex Verum ad hanc quaestionem id notificari de doctrina angelica
quia id est discursum sed simplex quam intuitiva. Dicit Angeli cognoscunt
essentiam et suam causam quia tota discursus sicut quod hoc est discursus
cognoscere essentiam et suam causam. Ex dicit id cognoscunt essentiam et
et sicut cognitio concludo id, cognoscit id angeli essentiam hoc est id

à sua cum et in ipsam illam cum. Et sicut cognitio rei est ut per eam cognitio
est ipse cum et ipsa in angelo fit eadem in cognoscendo et cognitionem
fit et cognitio alterius hoc in deificum quod tantum in potest sic in
cognitione angelica in ipsa. Et ipse non stetit quod sit intelligat de
cognitione divinorum humana nostra, de sapientia in cognoscendo hoc ad
in principio principium cognitionem eum immediate à deo infundat. Dantur hoc ad
Theologos spectant.

Et explicare ergo fidei principalis dicit c. 5. et principio nil fit aliud in
anticipata cognitio igitur principio cognitio enim demonstratum potest esse
compositum aut simplex et si dicitur post et eum aliud fit ortum ex hoc fi
cit aliud v. indirecte de utroque ergo erit aliquid praeexistendum.

N. 4. et cum in cognitione divinorum circa maxime utrum existat
enim demonstrandum et quem generaliter fieri quod ante talem cognitionem
erit cognoscendum notabiliter principium. Hoc a. tum ponit c. 3. in demon
strando et. Primum factio et fulcrum. Hic particulatim fit clo p.

Cho p. Duo et tum principium et: an sit et quid sit

Et 2. tum principia et: primum factio et fulcrum.

Hoc Cho c. cum et ad p. 5. et tunc quia hoc duo tum de aliquo re enim
demonstratum principium ponit, alio v. fi: et quod fit nul quia fit cognoscendum
in ipsa demonstratione sunt poly et demonstratum ergo tum erunt duo principia
ad 2. p. fit in tunc. Ipsi Cho demonstranda et duo quod nil fit contradi
fulcrum et: et factio nil in hac Cho ergo id est difficilis, Ho fulcrum infidi
factio sed in pertinent illi contradicere nul nihil in hac cognitione nis
pri illa alia mo principium ergo enim demonstratum et principium factio et
fulcrum et fit tunc duo principia. Sunt illa ad cognoscendum v. factum
cum facile in fit tum ipsa principia. Sed utrum c. assumere medium
aliquid tum utrum connexum cum alio extremo et quare medium
cum alio sed hoc comparando fit et efformalium et primum.

sed hoc comparatio fit per affirmationem propriam de ipso specie non quod
sit propria sed dicit non esse propriam sed hic tangit 3m figuratum.
Et sed non fit probatio quia non dicit probatio in demonstratione nam licet dicat
Chi. hic non in e propriorum sed potius ex equitate intuendi quod demon
stratio.
Ulterius. Singula propriorum quae debent propriorum sequentur dictum Chi.

Chi. 2m. De propriis demonstrationis non dicit propriorum quod fit
sed an fit vera.

Ubi Chi. quod 1. p. cognoscere quod ibi habet cognoscere ex doctrina quod res
sed quia 1. intentionalis sumptum quod hic legunt non habent doctrinam quod
res quia de illis non sit propriorum quod fit. ma. quia hic per doctrinam cognosci
ex re quod ibi habet plus m. propriorum et quod complexum sed complexum non
sit definitio vel ex summulis patet quia.

2a. p. ibi. propria demonstrationis permanent ante assensum Chi. quia propriorum
manent ut vera. ibi sed. 2a. nisi cognoscam propria et vera ex ob. nisi ero
assensus Chi. non possum postea vere cognoscere ipsam. Chi. non est aut
ipsi tantum vere assentire quia similiter hoc propria dicit cognosci an sint vera
et intelligit Chi. de oib. propriis tam ex testimonio quam dignitates appellant
in mitrinsecis quae non probantur.

Ubi idem 2a. Veritas similiter non propriorum non contradicit demonstrationis
quia veritas propriorum.

Chi. 3m. De passione non cognoscendum an sit et quid sit rei
sed hic quid nominis.

Secundo Chi. de passione non cognoscendum quod sit ex unitate et an
existat sed hic quid sit et primo hoc passionis in Chi. demonstrando.
Et primo hic de passione habitu patet passio quia est alicuius facere
reflectitur et alicui accidit et hic est notare quod sit passio hic et sic
cognoscit quem reflectitur intellectum ad quod et an in eo, non hic habitus
passio.

[illegible] quod ad p. 8. quod sit et an sit passionis conclusio per demonstrationem
hoc est tam certa in genere passionis quam et conclusio in ipsa de-
monstratione quo ad certitudinem hoc dico fuisse ante demonstrationem, patet
ipsa ratio. quia demonstratio cognoscit a de ante illam cognoscit
ante 8. patet in quo certa passionis sunt quod est illius quod est genere subiecti
quod certitudo dicitur sed demonstratio cognoscit genere subiecti
passionis quia illam cognoscit certius illius quo a debet praecognosci
Dicunt Gyl. sine dr. passionis et mei per genere subiecti sed hoc in
demonstratione conclusio quo ad de praecognosci quia passionis.
Ad 2. p. patet dicunt quia sic in secundo quod habet rationem v.g. a potentia
ignoti per et cum illius scientia a rationem habet cum quod ordo
tendit gradatim ulterius manifestat et hoc de hoc in dictum sunt
signum cum et ob in causa communiat, a hoc incommodum praecognoscere
unusquisque passionem et quia non a scit genere subiecti sed hoc multis
cognoscit a habet ut rem dictum est.
Et Ab. in dicto de ari praecognosci quod non de genere et subiecto
hoc tribuit specialiter passionem quia illa nullam aliam habet
praecognoscere.
Ad 4. De subiecto demonstratio de praecognosci an sit et quod sit.
Gyl. Arte demonst. de cognosci certius subiecto et quia a actualis
quia de multis subiectis ecce et quia scientia quod demonstratio est pat.
De ratione in hoc est cum unus passionis unus subiecto sed absolute et tpe
et alterum naturae est dicunt physice a certi subiectum ecce quia sed
de praecognosci quia subiecto explicandum hoc est cum a cognoscit quia
quia proportionata hoc est si subiectum est cum realis quia certitudo
si ratio quia certi subiectum hoc quod dicit quod demonstratio quod quod
in hoc in quo de praecognosci quia certus ratio de quod demonstrandum passionis
et hoc quia certum subiectum est pat.

Ubi nota quod syllogismus ex falsis possibilis potest fieri
ex rebus impossibilibus quod tamen non possunt esse illa demonstrata
quia patitur ut hic fallere syllogismum possibilem et hic ut syllogismus
verus et ratio quia nos accipimus semper a sensibilibus nisi fit
syllogismus fallacia aliquis syllogismus, quia forma quia mentis
tuae cognitus hic in quo se fit nisi potest ad demonstrandum.
Ubi nota ad 2. p. fi: quod debet syllogismus qui est certus habitus,
certus habitus et est demonstratio a priori sed syllogismus quidem
ad demonstrandum possunt esse sensibilis habitus et syllogismus
non de illo. Unde dicit quod rei plerumque est medium in
demonstratione quia ut syllogismus non illa et quod aut conclusio demon
stratum.
Et intelligit hic ubi de demonstratione a priori non est quid
a. de demonstratione a posteriori non quia enim in hac figura demon
stratio certa non dicit quod rei propriam passionem et quod in
hac demonstratione ut sensibili et aut rationi sed hic et risus quia est
aut rationale, id a. quod demonstratur a syllogismo non quia in
demonstratione quae hic syllogismus de habitu tamen habet.
Quaeritur. hic an isti syllogismus debeant esse hic anti
demonstratum non in potest esse in ipsa demonstratione. Quia esset
minus quod habeant anti demonstratum sed potest in ipsa demonstratione
haberi hic aut antea habeant. Hic dicit et aut sed sic rare.
Syllogismus aliquis sed sensibilem mentem non et aliud ipse cognoscere illud
quia est quod demonstratum sed supponit anti assumptum ubi sed ea
cognoscunt in principiis demonstrationis et quod demonstratum sed
supponunt anti assumptum ubi quia non et quia dicit syllogismus
et sufficit ad assumptum ubi et cognitum sensibilem quod ultra demon
stratum cognoscunt. quod s. aut supponunt demonstratio et aliter.

quia scientia consistit non nisi in cognoscere antecedens formam syllogismi
demonstrationis sed possibile dicitur quod non nisi alterum ex formarum
illarum sufficiat ratione disputationis simpliciter illud cognoscere.
Ita cognitionis supponunt antecedentia sunt ad aliquid sunt
quibus tota demonstratio cum sua per eam aliquid quod ante demonstra-
tionem non debet cognoscere.
Ad 4. ma. cognitionis supponunt antecedentia sunt quod aliquid
dicit constitutivum totius demonstrationis ergo ma. quod dicit assertum
chos demonstrationis conclusionem. et ita hoc assertum magis propriis consistit
aliquid sunt, nam similiter est potius quam aliquid ipsum aliquid
illud ad aliquendum sunt quibus tota demonstratio, ita ergo quod
ista cognitionis non debent hic antecedentia totam demonstrationem et
sic clarum est.
Ita Dicta Sancti Arg. 1. 4. et cognitionis quod doctrinam Aristotelis
et sancta. sed non non aliquid est cognitio certitudinis aliquid existentiae
Veritatis aliquid est cognitio veritatis aliquid non est sed ista 4 cognitionis pertinent
ad demonstrationem quod non nisi ratione. Ad hoc dicit cognitionis sed duplex
tunc consideratur nam cognitio certitudinis et cognitio veritatis pertinent ad illam
quae est cognitio quod. Cognitio a veritatis et existentiae pertinent ad ipsum
nec cognitionem dicit et sic quod duplex tunc est cognitionis. Et sic per
tractatum ipsum tunc sit sic dicit ista cognitionis in argumentis relata.
Arg. 5. Aristoteles demonstrationem dicit non cognosci bonitas illationis
cum sciatur hinc non cognoscit bonitas illationis non potest nisi certitudinem
quod est plura praecognoscenda et quod aliquid 4 cognita. Ad Dicendum quod ante
demonstrationem debent cognosci bonitas illationis dicunt hic cognitio pertinet
ad libros Priorum. Vide posteriorum Aquinatis tunc est 3 Physicorum Phen
a. si propositum addere notandum. Hic a. Aristoteles tunc agit de cognitionis
posteriorum

Ad 3. Ante demonstrationem dicit in che praeognosci quae sint plura quam 3.
sic enim fit in cognosci che sequitur quod notitia in quibus modis ultimum
ad inferendam causam quae nihil notitiae quae in praeognitum quae est notitia mo
modus ultimum ad inferendam causam iam dicit che a cognita quae ante
nunc. Cons. ergo ante demonstrationem dicit in medium praeognosci
quae sint plura praeognita. Ad argdo. Hic tria commutari ex praeognita
simpliciter dicuntur se sint praeognosci a nobis ut ipsa sunt. Che a
in simpliciter praeognosci sed tria notitiae in suis propriis, nec ut
sic a alia praeognitum ex cognitis notitiae Che in a dicta a cogni
tione propria et hic notitiae cognitio sufficit ad notitiam modus pos
ultimum ad inferendam causam. Ad 2. Ad. praeognitum medii reduci
ad praeognitum propria ut pat. in cognitis demonstrationis in demonstrat
Hoc a notitiam ex a ultimo.

Ad 4. Sape demonstrat in stis ex a quae in ipsa cognitum
sed non ita. Sed ait in Theologia demonstrat Deum a dicit sit
in alia sicut et in physica demonstrat mundum quam a quae non nunc.
Ad secus aliqui tenet posse demonstrari ipsum ex a de facto aliqui
particulari et mediate, in hac id est de facto sua mediate et si forte hoc
aliquis dicat quod non sed demonstrat existentiam sui facto mediate
hoc erit quia aliud in quo se ut est in Theologia in demonstrat Deum a.
Dicunt hoc dicit et imbecillitatem rationis ad ipsum quae sunt
Deum quia hoc facta et dicta facta dicunt a. posteriori sic quia
et hoc regula quae ex ipsa facta in debent demonstrari intelligit
de illis sicut in facta notitiam quam tradit sui facto, hoc
ratio Theologia in est demonstrari et hinc a quae demonstrat Deum a.
Haec alibi medicant in Metaphysica.

DVBIVM QVARTVM.

Omne primum concurrant ad producendum chaos
absentum et an primum ~~et~~ debant quod sit ipsum
producit chaos?

Ens patuit in presenti dubio. Et q. R. ~~et~~ Lat. primi dicit q. quod ex primum sit
primum alium fuerit alium ~~ultimum~~. Primum ultimum est ~~alia~~ absentium
nul cognitionem cum quod habet in primum v. g. in hac ultima est hominem
Deum quod homo est ~~et~~ primum ~~ultimum~~ stella ~~alia~~ nul patet illa duo
verba quod ~~et~~ obscurum cognitionem absentium. Primum v. fuerit est ipsum
absentum cum cognitionem respondentes ipsum ultimum.
Et eadem ratione dicitur quod chaos alium fuerit alium ~~ultimum~~. Ultimum quod ipsum verba
cum res ~~alia~~ vel contenta in chaos. Fuerit v. chaos quod ipsum absentum ~~alia~~
~~fuerit~~ fuerit ut, tale ultimum nul habent rationem. Hoc probatur est.

Chaos 1a. Primum ultimum non ~~est~~ causat Chaos ultimum
effectivie licet indirecte ordinat ad eum primum ordinat
causam efficientem illius rei quod ordinat in chaos.

Ad 1a. Pars chaos primum ~~ultimum~~ quidem est aliquid creatum et chaos
ultimum aliquid increatum sed id quod est creatum et finitum quod non est effectivie
producere aliquid increatum ergo primum ultimum non ~~est~~ causat effectivie chaos
ultimum, mo. cum ofey pat. Ste ma. nam quod ~~effo~~ creatus demonstrans
quidem dum quod est tunc chaos ultimum quod increatum nul pat, primum
v. aliquid creatum ergo.

2a. Pars chaos facile pat. Ja demonstratum est illa in 4t. plana ~~effo~~
quod ipsum causa efficientes et tunc primum ultimum efficient causat chaos
ultimum.

Ad 1m. ~~ita~~ primum ultimum causat efficient chaos fuerit ipsum
absentum chaos. Ad negatione. Ratio quod primum quidem est res

corporeis et entia negativa quæ negantur entibus efficientibus causam finalem
sive ratio. Assertio causis sive spiritualis et positiva entitas sed id quod
est spirituale et positivum non potest efficientia quæ non ab entia corporeis et
negativis quæ primitus ultimus in causis efficientibus causam finalem.
Sed quid dicendum de primitis ultimis spiritualibus? Ad idem sic: quod non
possunt causam finalem assertam esse in genere causæ efficientis
quia esset appetitus infinitus quem possunt talem assertam, cum sit longe
distantes et quasi infinitum. Ad causam non efficientem patet quod nisi tunc in
esse et quod sit ipsa causa quæ primitus ultimus non habent assertam
causis efficientibus tunc illi finem in genere causæ finalis existere
cum non ordinentur alia solent causare ab finem quasi.
Nec hic plus de causis primitis ultimis et de causis superior.
ergo primo primitis debent esse causæ causis quod ultimis de primitis ultimis.
Solum quia difficultas de primitis finalibus quia illa concurrant ad
causam finalem. Quia esse aliquid in his verbis quod in genere causæ
assertis primitis concurrat ad assertam causis et in genere certum esse
assertis primitis causæ assertam causis quia Artes ait cognitionem
discretionem finis et principiorum cognitione. Vide quod Ex Denotat
Artes aliquas causatas et habent rationem tria a quia assertis primitis
potest simul stare cum assertis causis in eodem subiecto, quod habent tria a
in potest respectu tria ad quem.
Et pro idem ratione. Ad discursum non sufficit quod una cognitio sequitur
post aliam cum possimus multas cognitiones successive habere et habere discursum
quia ad discursum patet quod una cognitio causat et alia quia primitus
habet causam causam finalem aliquam, presertim cum assertis
causis mutualiter stinent in assertis primitis.

Certum quod est ex quo species omnipotentiae causat essentiam Concludens.
Dub. Ut ex ipsa gratia causata. Ergo ex gratia causata manentis habitus essentialis
nul Divinitus. Et Expl. nrae fentis fit.

Ad 2a. Omnipotentia habitus ex essentia omnipotentiae causat
efficienter essentiam Christi, non tamen principaliter sed ut
instrumentaliter.

Hic Christus est ordo et ipse p. Rae. in Durandum Illud quod est ratio
quam in actu p. ad agendum vel efficiendum concurrit efficienter ad
actum. Sum enim illa quod habitus et species intelligibilis omnipotentiae
et essentia alterius constituit habitum in actu p. ad essentiandum Christum quod species
omnipotentiae concurrit efficienter ad essentiam Christi. ma. ipse in ab species
intellectualis omnis potentiae et v.g. species coloris tantum nihil contribuit quod
altius nihil constituit quam inferiorem in actu p. ad videndum et de
concurrit efficienter cum ea ad inferiorem quod actus Rdy. mi. Ita quod habitus
mundi alterius essentiae omnipotentiae non sufficiens et completa causa ad christi
andum essentiam Christi quod essentia omnipotentiae constituent illam in actu
p. ipsa gat. pl. ant. quod in essentia Christi non regit nisi ratio et intellec
tiva quod ratio et intellectualis Disciplina quod est sufficiens in essentia
sine omnipotentiae omnipotentiae tamen in suam causam quod habitus mundi Jungitur
sine essentiae omnipotentiae non sufficienter determinatus ad constituendum essentiam
Christi quod sicut species concurrunt effective ad faciendum actum ex quo
constituunt quam in actu p. ita in essentia omnipotentiae concurrit effi
cienter in ad essentiam Christi.

Ad 2o. Chris. Essentia Christi claudit virtualiter in essentia omnipotentiae
quod essentia omnipotentiae causat efficienter essentiam Christi. ant. ex ratione
quia habitus essentiae omnipotentiae manet ita necessitatis non instrumentaliter
ad constituendum essentiam Christi quod essentia Christi continetur virtualiter
in essentia omnipotentiae quia ex nulla alia capite nisi ex generatione hui necessitatis.

qd'a ofq. dic semina mineralium concurrunt effectiue ad generationem mineralium v.g. semen arboris ad arborem qa semina mineralia obtinent mineralia qd si aspectus humidus obtinet naturalem aspectum Chori concurrit quasi efficiens ad illum.

Pigorius a. in Chori qd aspectus humidus concurrit effectiue ad aspectum Chori non ut causa principalis sed ut instrumentalis qa principalis causa aspectus Chori est primum & posterius, aspectus a. humidus est virtus dari actiua ij ~~ally~~ instituit ad causandum aspectum Chori.

~~Aliij~~ Dicunt qd non concurrat ut qd bene tamen ut quo ad hoc non dicam est. Ns tamen nos Leg de aspectu Chori dicimus sic, non dicimus qd obtinet naturalem humidis qa ad Chorum fuit ad aspectum Chori naturalem contentum in humidis non concurrit effectiue aspectus humidus cum talis aspectus ~~obtinet~~ sit naturalem vtcunq non sit qd sufficiens ad aspectum humidus qd in tali casu non poterit aspectus humidus causare effectiue Chorum cum aspectum alij aliq qd. qa ois causa efficiens dl dispositiuam a suo effectu. Idem non non pl efficere seipsum. Dl qd naturalem de aspectu Chori ad humidum dicimus sic.

~~His~~ Ide qd aspectus humidus potest aliq mo dici causa mediis dispositis aspectus Chori non quidem tamen fuit qa nunq actu non sit qd alio tamen cum mag nunq actuat aliquem tamen dicit sed ratione humidus ultimus. Deinde aspectus humidus est ratione sub qua actualem Chori qd aspectus humidus est mo causa dispositiua aspectus Chori. Ide ubi dicitur obiectum Durandi causa efficiens dicit fieri quod quod fuerunt effectus sed quod quod aspectus Chori non non ad aspectus humidus qd non quod illum effectum. ma ad causa qa qd non est in re nam nil pl efficere, pl mo. aspectus Chori est dispositio qd potest fuisse causa nunq actu postaliquo qd quod est aspectus Chori non est aspectus humidus

Denique si quis de assensu Chori est in assensu ministri sequitur quod illi
simul possint plura intelligere quod ubi sunt duo ad cognitionem ad hoc
non est diei mis de ia S. Th. qo.

Confer. si est una efficiens nul est minima nul aequa sed neutra de
qo nullo mo de una efficiens ma gat qo diminuit una efficiens in tri
nacum et aequam pl m. ri qu n de una minoca qo assensu chori
ab illa quando de duarum speciei neq in aqua qo una aqua dd de
nullus sed assensu simplicis de particulari qo de est una aqua. Ry
cmc. ma. dr ds m. ad qb. ei dr in spectari ad centralem rasum
chori illata sui assensu disentini qd succedat sue assensu tpis
assensui ministri sed tm potest qd sit assensu collectu et illi qo ab
hui sit simul in eodem instanti tpis cum assensu ministri et in
nocat disparitas magis ultimata qa pcedant ministri priori tpis
con: sed qa pcedunt priori natu. Neq in natura qd ry assensu est
tanqm impossibile si: qd habeat in eodem instanti tpis plures assensu
nul ach, hoc n. in implicat qa talis ach nit sit ordinati. Tunc n.
st potiq ad unum qm ad unum plurium. Verum de qd dicen qd
ally non in potest simul plura nul plura intelligere, hoc de illa quando
nit sit habitu ordinem, sit tm bene cognoscere plura qa ad unum
unum et sic sit habet assensu ministri et chori. Vide quod S. Th.
1a p. q. 85 art. 4. q hoc ora satis bene explicat.

Ad ofte ngt mo ad qb. ei dr qd sit una aqua ad hmoy
zrsnem dr in de tota una aqua qd sit unus tiel in regulari
uerum sed tm potest una aqua sem se qd pducat effectum sue
in se diffusum cum qo assensu chori sit sue diffusum ab assensu
ministri assensu ministri nil una aqua assensu chori.

Ns. tu quando aliquis assensum prius habet in cuius assensum Christi quantum in se est habitus habet, et tamen aliunde ex judicio quod habet ex ratione destructiva ut fit in amentibus sed hic tu quando fit, nos in hac ratione de ipso habitu disputabimus.

Chr. 3. Licet in ~~ast~~ adhuc prius habitus situs in memoria illam si tu adhuc habitus Christi potest hic actualis assensus Christi habitus inclinat quam ad producendos similes actus in quo ex quando et cum sed habitus Christi ex quando ab assensu Christi quo potest quam inclinat ad producendum similes actus prius assensum Christi dum adhuc species repraesentantes conservantur extremitatum, mutatis certa ratione quod quia talis habitus in ex quando ab assensu prius cum habitum primum quoque assentiamur prius quo ex quando ab assensu Christi quo potest effectum consentire talis habitus ad producendum similem actum sui assensum Christi quia talis habitus fit habitualis in quo actus potest actualis prius fieri situs.

Ergo tu Nor actualis memoria prius habitus habet ad dicendum assensum Christi hic prius situs in adhuc V.G. si aliquis recordatur quando habuisti certus prius habitus Christi Verum tunc potest dicere assensum fieri certificum Christi.

Ry quod si quis conversus recordatur et in hac fidem quando aliquis habuisti certus prius habitus habitu in quo talis potest dicere assensum fieri certificum Christi et Dicimus si quis conversus recordatur in cum formidine, sin. quis hac fidem recordatur prius tunc in potest dicere assensum fieri certificum quod tu habebis.

Chr. 4. Quia in actual memoria est actualis prius hic in adhuc situs prius assensus. Dicimus actualis memoria tunc est habitus defectum prius habitus quo statim actualis memoria prius habitus tunc est quia dicere assensum Christi.

[illegible] sacerdotis et corde et [illegible] assensu sacramentaliter chorus generatur quia
sic materia sacerdotis generat hominem.
Sed 1° assensus chorus et dissensus [illegible] cognitione
[illegible] sacerdotis [illegible] est causa efficiens chorus ut dictum est quia
sine illis non est hic chorus [illegible]. 3° Habitus sacerdotis est sufficiens
ad eliciendum assensum chorus quia nihil aliud petitur ad generandum
talem assensum.
Et ad 1m assensum chorus [illegible] sacerdotis ut [illegible] quia
nihil aliud. Ad 2m dicit quod assensus chorus [illegible] actualiter
[illegible] sacerdotis [illegible] actualiter [illegible] sufficit sic habitus ad
[illegible] quod supplet nihil sacerdotis. Ad 3 dic. [illegible]
ut [illegible] habitus [illegible] ad assensum [illegible] sacerdotis.
Et dicit ulterius quod [illegible] non posset in eodem instanti temporis
[illegible] chorus quia in hoc nulla apparet repugnantia tunc
[illegible] actus.
Sed [illegible] non est eodem actu assentire sacerdotis et chorus in [illegible]
chorus et habitus sacerdotis [illegible] eodem actu [illegible] in [illegible]
et rationem habetur illius [illegible] eodem actu [illegible] in [illegible]
et [illegible] sed sacerdotis [illegible] habitus habitus assensum chorus quia [illegible]
actu eodem actu [illegible] in chorum et sacerdotis et hic [illegible] assensus sacerdotis
non est id quod assensus chorus quia [illegible] et [illegible]
dissentire quia quod actu eodem assentire [illegible] in sacerdotis et chorum
assensus sacerdotis non est causa efficiens assensus chorus.
Quod ad [illegible] Dicendum assensum sacerdotis causa effectiva assensum chorus
intelligit de illo assensu quem habet [illegible] in [illegible] et habet in
chorum quia tunc illi actus [illegible] inter se, sunt unitatem
unus modus in alio.

quia hic vel: An possit assensus firmiter necessitari ab
instantiam assensum chari. Et qd sic: qd ita necessitari ad
assensum chari tam q ad specificationem quam q ad exercitium
qd necessitari q ad specificationem patet, nam visus cum ut primis
et cymbalis bonis illatoris ji ita et aliquem actum chari circa
chari, ille ach erit assensus et n dissensus qd necessitari ita q
ad specificationem. patet ant qd ita nisi primis cum ut et cymbalis
bonitate illatoris n et dissentire tali chari.
Quod n necessitari ita q ad ~~specificationem~~ exercitium patet. Ita n
potest liber qd assensus actus et habitus applicatus n est n exercere circa
illud siquidem potest cohere et debet nec applicatus potest nisi in illa
n est n exercere nec n chari nisi cum qd.
Sed ad dem. Possibile est naturali cum obiectum necessitans habet esse
qd assensus maioris et minoris et cum naturalis qd possibile obiectum necessitans
sequitur assensus chari dicitur ab assensu firmiter.

DUBIUM QUINTUM.

An Omnis demonstratio in qua et ex qua est q sit
dictum et ipsis sit omnis?

Arguitur quaeunque omnis demonstratio nemo est prius cognoscere
naturam minoris propositionis et ipsamet demonstratio ex qua habitus
sit declarata sub p. h. est. quia tu hic ad maiorem intelligendam
omnis illam adhuc tenuit cognoscere. Et qd demonstratio ex
qua illa in j est predicatum oneris habitus Apprian et adiuvan
cy cum nec rationem habent hac demonstrare potest risibilitas
de homine q rationali nec discursivum tenjm q Apprian et adiuvan
cum. Demonstratio v. qua et illa in j n est predicatum oneris
habitus q Apprian et adiuvan cum sed q effectum aut q cum remotum

et hic nisi sit aliqua infallibilitas de hoc quod natura indicat quod est
infallibilitas et hic dicunt esse non potest de hoc quod respirat quia est
vel quia respirabilitas probatur de hoc quod causa non propriam adaequatam
sed remotam et inadaequatam quia causa propria et adaequata respirabilitatis
non est causa animal, aliter non posset respirare sed hic palmarum et talis
demonstratio quae causam remotam et inadaequatam est demonstratio quia.

Ex quo colligitur diversam demonstrationem quia et quod non unum convertitur
cum illa quod dividit in demonstrationem a priori et posteriori
Licet hoc certum non sit. Videntur duae quod demonstratio quod non
convertatur cum demonstratione a priori nec demonstratio quia convertitur
cum demonstratione a posteriori. Ratio patet quia duae demonstrationes
dat quae causam remotam et a priori et tamen non est quod
admittunt et quia hoc consequitur alterum sequitur ergo non demon
stratio quia est a posteriori quia demonstratio quae causam remotam et de
monstratio quia et tamen est a priori quod patet. Nec causa a priori prae est quod
demonstratio quidem quae causam remotam est a priori et non a posteriori
quia intuetur.

Dicendum quod demonstratio quia est quod quod hic quidem quae propriam et
adaequatam causam tamen quae remotam habet, ille vero quae propriam et quae causam
remotam et inadaequatam. Per causam remotam intelligimus illam quae
est prius et cum quia extrema non habent medium convertuntur et aliud dicit
causa remota respirabilitatis. Hic quod ultimo est

Circa 5m Priorem demonstrationem quod et quia est adaequata.

Sed. Videtur hic duo membra non esse dari medium vel nulla est demonstratio
quia sub his duabus comprehendit quod dimissis est bona et adaequata. Ubi quod
patet ex dictis demonstrationibus quae dicit quae causam propriam et adaequatam dicit non.

quod, si quod hoc non è demonstrò quod, si non è demonstrò ga
sed nihil hoc deo in dat medicina cum sit otiosa dicitur ut pot ga.
Ad 1. ja hanc chorch. Dat ahij demonstrò ? neq ex causis neq
effectis quod ga dabit medicinam ahij demonstrò nihil hoc deus
sed quod. ghi ant hoc è bona demonstrò q hl pulsum mitten
hl calorem minuendum sed q hl ad febri patida hl pulsum
mitten ga hl in calorem minuendum. Ex hac demonstratione
nec quod ex ab effectu ad causam nec à causa ad effectum sed ab effectum
ad alterum effectum ga ten pulsy mitten ga calor minuendus
è effectus febris patitur ga dat 3. figura demonstrationis.
Corsir. argtur demonstrò ducens ad impossibile Ita demonstrò
à signis ex ga quamvis ita se hrè ga signa nobis indicant rem
neq è ex causa propriam neq ex effectu ga dant plures demonstrationes
medicinis nos se habet nihil sed hoc deus. Ad argtum cum Maestrius ? p.
Demonstrationem illatam in argto in è è ut ceteram demonstrationem propositio
sed illi duo effectus nullam habent ut se consequentia sint rerum à
hoc Et ratio hi è ita ga ut effectus ex summa ut medicinam ad ybendum
alterum de pulse nec causa sed ille connecti cum altero in ure ? mistery
in vhi nos ? se, alq in hac demonstratione hoc in fit ime tu otiosa est
commingit ary effectus cum alio ga in fit è ut ceteri à legitima ad demonstrò
? nisi ut circa mam utrum.
Ad 2. Talis demonstrach ptinere ad demonstrationem ga non in illis
in adunit propinum quod ? chorch sed tu concludit ? dictum
convenire subiecto ad demonstrationem ga in tota sui latitudine sufficit
Ad Cors. dir cum Rab his Cap. 10 ipse 2. demonstrationes ducentes
ad impossibile sed quod etc nec ex causis nec ex effectus videt ibidem Rabij
Ad alterum Corrsp. de signis Ad illam ptinere ad demonstrationem ga
cum dr ex effectum.

Ad 2. Demonstratio negativa est vera demonstratio et hoc patet
quia causa ut effectum ex debito medio quod dum demonst. pro m. d
quod est a causa non effectu sed negativum est ex demonstratio quia
debito negativum quod est causa ut effectus. Confir. demonstratio
facta in Barbara. Sillogismus ut ex quo sit in Barbara et hoc
est syllogismus quod est ex quo est ulterius ex demonstratio.
Ad 3. m. ad ut. Dicit negativa non nos hoc causam et effectum ut patet
ipse dictus hic lap. v. ubi ait si affirmatio est causa affirmativa huius
negatio est causa negativa et ita est. Ad tertium dicit ut ut alligi. de causa propria
et convertibili ergo n. causae et causa convertibilis negat convertibilis non
sequitur si affirmatio causae affirmativa convertibilis negatio causae
causae negativa convertibilis est hoc in continet in causis communis et non
convertibilis ut patet hoc exemplo huiusmodi n. affirmatio huius causae affir-
mativa sensibilis nat. ut hoc est negatio huius causae negativa sensibilis
nat. ut hic ergo hoc est causa convertibilis negat sensibilis nat. ut
Ad Conf. Ad 1. dicendum est quod distinguendum est de demonstratio quia est
ratio sumpta ex ut dicunt ad ens et non est quod. Distinguendum hoc
principium et ratio. est ergo in chose particulari nat. rem colligit sed
hoc ad quod intra in ratio colligendi posset particulari syllogizari

Ad 2. Diversis demonstrationibus in quantum est ut ergo
non est gratia in quantum sed multiplicitas in multiplicatio.
Ad 1. Ad diversas gratias a quibus mentes dicit simplicitas partici-
pare rerum diversis gratiis: sed demonstratio ergo est participat simpli-
citas ratio demonstrationis sed hoc est quod gratia est diversis gratiis
in quantum est. Ad m. Demonstratio est medium quod ad negandum fieri
nat. et est syllogismus faciens fieri ergo illa demonstratio erit simplicitas
talis quia ipsa negativa simplicitas fieri aliquid ex.

Quae vero sed quae demonstrationem quae non est aliquam scientiam simpliciter
aliquid rei neque quae illam dicimus simpliciter aliqui fieri quae demonstra-
quae non est simpliciter demonstratio. Probatur. Sed in Artem huius dicimus
fieri aliquem rem simpliciter quando causam illius quod res est illius
causam esse dicimus quod est hoc cognoscimus sed hoc non fit in demonstratione
quae quae quae cognoscimus res non quae causam sed quae effectum et hoc quae causam
remotam quod est hoc potest quae quae demonstrationem quae non dicimus simpliciter
fieri aliquem rem et quae demonstratio quae non particularem simpliciter
nam demonstratio.

Confirmatur hoc ratione quae quae videmus hominem esse risibilem
effectum autem magis notum sit: actum vero videndi non quae sit intellectus ne
indicat se fieri absolute et simpliciter quando cognoscit quam
causam esse quod quae rei dicitur quae demonstratio quae non est dicitur absolute
demonstratio.

Ubi Sed. Ubi Aristoteles quae quae hoc definiens demonstrationem
non meminit demonstrationem quod quae, de demonstratione quae loquitur sed
conditione dicit dicens si non aliquid videndi modo dicimus posse quae
demonstratio quae non est simpliciter demonstratio nam in Sed Artem non
commendat hoc demonstratio.

Ad 1. de hac Artem demonstratio in ea est aliquid faciens fieri sed
demonstratio quae facit fieri quae est simpliciter demonstratio. probatur ma. quod ratione
ma. quia quae demonstrationem quae cognosci dicit conducat ——— ———

Sed non quae habitum primum principium vel pal. neque non quae habitum opinativum
quae est cognitio certa et credens quae habitum scientiferum quae nullus alius
habitus huiusmodi quem possit ille mutare ad probandum essentiam Chri
Cons. ergo ille duo demonstrationis distinguunt certitudine quae hoc
sed pal. probatur demonstratio distinguunt quae principia sed alia principia
sed demonstratio quae alia demonstratio potest quae quae distinguunt certitudine

p(er) m(aiorem) p(ro)p(ositi)o(n)em demonstrari posset, ratio q(uia) e(st) effectus vel c(aus)a remota, medium
i(n) demonstratio(n)e p(ro)pt(er) q(uid) e(st) c(aus)a p(ro)p(ri)a et adequata q(uae) h(abe)t dist(inctio)n(em) p(ro)p(ri)a(m) et
medium q(uo)d sit dimittit ratio(nem) a(ss)entiendi. Chr(istus?) et co(n)sequ(enter) distinguunt(ur)
sp(eci)e. Ad 2(um) ma(iorem). et d(ic)o m(aiorem) demonstratio q(uae) facit scire simpliciter et
absolute neg(o) m(aiorem). s(e)c(un)d(u)m q(uo)d concedo m(aiorem) ad min(orem). d(ic)o certum e(st) nos
i(n)stare assensum c(aus)a(m) p(ro)b(a)bili p(er) demonstratio(nem) q(uia) n(on) p(er) habitum p(ro)p(ri)e
neq(ue) p(er) habitum opinativum s(e)d p(er) habitum scientificum, ille t(ame)n
habitus scientificus et h(abe)t statum habitus vel scie(nti)ae s(e)d dispositio t(ame)n
et co(n)sequ(enter) n(on) facit scire simpliciter s(e)d imperfecte et n(on) sic(ut) res simpli-
citer p(er) talem demonstrationem, quadoq(ue) demonst(rat) demonstratio p(ro)pt(er) q(uid)
a(ut) p(er) unde talis demonstratio e(st) imp(er)fectum q(uo)d in genere demonstratio
n(on) co(n)stituens veram sp(eci)em illi(us) s(e)d reductive p(er)tinet ad demonstrat(ionem)
sic(ut) de reductione a(n)i(m)al(ibu)s solent philosophi dicere.
Ad 3(um). R(espondeo) illas demonstrationes si sunt intra eandem sci(enti)am n(on) distingui
e(ss)entialit(er) n(ec) e(ss)e scibili tenus t(ame)n ratione rei, quae a(lias) s(un)t dimittit
sp(ec)i(e)s verum e(st) q(uo)d distinguunt(ur) sp(eci)e et e(ss)entialit(er) n(on) p(ro)p(ter)ea q(uia) s(un)t
demonstrationes q(uia) et p(ro)pt(er) q(uid) s(e)d q(uia) h(abe)nt diversa obiecta in g(e)n(er)e scibilis
Ad 4(um). D(ic)o demonstrationes distingui e(ss)entialit(er) et sp(eci)e p(er) p(ro)p(ri)am
for(m)alit(er) simpl(iciter) h(abe)t e(ss)e in g(e)n(er)e scibilis, n(on) a(utem) materialit(er) et in g(e)n(er)e rei. Ad.
verum e(st) q(uo)d p(ro)p(ri)a demonstrationum q(uia) et p(ro)pt(er) q(uid) distinguunt(ur) in
g(e)n(er)e rei, n(on) a(utem) in e(ss)e scibilis q(uan)do s(un)t intra eandem sci(enti)am.
Ad 5(um). Sci(enti)a subalternata e(st) vera sci(enti)a n(on) simpl(iciter) subalternans
s(e)d sci(enti)a subalternata p(ro)cedit p(er) demonstrationem q(uia) q(uae) ipsa est
vera et simpliciter demonstratio. Hoc autem patet dub(io) sequenti.

DUBIUM SEXTUM.

Quo consistat subalternatio sci(enti)arum et an sci(enti)a
subalternata sit vera sci(enti)a sive subalternans?

Nota. Hic, è 1° Scientia subalternantem ut illam quæ aliam sub se continet
Scientia v. subalternatam ut illam quæ sub alia continetur. Vnde et modus
contingit scientiam scientiam sub alia collocari, tot modis contingit in illi
subalternari. 2° a. est una scientia sub alia contineri 1° ratione finis
ita ut illa scientia diuersa alteri subalternari cuius finis continetur sub
finem illius ut si ars aliqua ministerialis quæ subalternatur regimini et do
minio v. g. Francofurtensis subalternatur equestri. Equestris militari
Militaris ~~politici~~ politicæ qua strenuum ordinatur ad ducis equitandum
equitatio ad victoriam victoria ad bonum publicum.
2° continetur una scientia sub alia ratione propter quod 1° alicui illius propria
demonstratur in alia scientia ut mediata subalternata Geometria
2° demonstrat aliqui illius propria ipsi è hoc nubrum circulorum si diffi
cilius cognoscitur 1° primum demonstrat Geometria quæ circulum
è figura absque angulis et plus illius longius distant.
3° Vna scientia continetur sub alia ratione oltus quia oltus unius sunt
sub oltus alterius Exempl. sit musica quæ sunt sub Arithmetica
ratione oltus qua oltus Musicæ è numerus sonorus oltus v. Arithmetica
è numerus absolutus certus è a. qd numerus sonorus comprehenditur sub
numero absoluto, est a. oltus sub alio vt sunt si contineat
quod 1° addit Dicam aliqui continetur et è species illius, quia continet
Elementa et mixta continentur sub corpore naturali et ideo scientia de
cœlo de Elementis et mixtis dicitur subalternari physicæ cuius oltus
è corpus naturale et generatum ideo scientia hæc mixta dicitur subalternari
Metaphysicæ qua sub Entis qd è cuius oltus sunt continetur oltus
oltus aliqui scientiæ. Licet in scientia dicantur subalternari Metaphysicæ
2° sed propria illarum.
2° mo dicunt oltus unius scientiæ sunt sub oltus alterius ac
sentabit quod 1° addit Dicam ordo accidentalem et potentiæ
comparatur ad illud sicut mater et forma Et hoc modo subalternatur
Musica Arithmetica qua numerus sonorus qui è oltus Musicæ addit

supra numerum, quia ultimum Abrahae hic fecimus, quia duae vias potest
fieri ad accidentales numeri. Simili Perspectiva quae est de linea
visuali Alternata Geometriae.
Circa hoc hic N. 20. quod quia quis duae accidentalis addita alteri
figuratio constituat seriem Alternatam, aliis durant tot seriem
Alternata quod poterit addi duae accidentales ad fieri in dare
seriem de
sed potest talis duae quae continuatae ad ~~octavam~~ figuratio seriem hic
specialem postea quae est de ipsa demonstrari. Vel est de numero
sonoro quae hic postea in Musica fiet a sono ex fiet a numero
sed a numero applicato sonis quae nunc quae est de ipso demonstrari.
Ecce ego manuscripti quae non continetur consistit Alternata seriem.

Cap. 1. Perfecta ad Epam Alternata seriem
consistit in congerie unius cum alia rare finis.

Sed hic Cap. quia talis congerie in arguit Epiam ad perfectam Alter
nata sed potest hic alia ministerium ad finis talis artes nul seriem
dum ancillae Christi v. g. Mordecai rare finis nocent regina
quae rare talis congerie non seriem in est Epiae alteri Alternata.

Cap. 2. Congerie unius cum alia rare seriem quae in constituit
in Epiam ad perfectam Alternata cum hic sed quae
duae Alternata

Sed Cap. quia ad Epiam ad perfectam Alternata potest ad una seriem tabulae
dependent ad alia in rare seriem sed hic in fit rare congerie quae
fiet quia talis congerie in constituit perfectam Alternata. ma a certa
pars m. Theologia suppenit multa quae de Valentia ad

quod ratio connotata propria constituit species subalternatas sed hic sequitur
talis sensus cum nihil se connotat de sensuum numero.
Et sic Chris patet quod sit dicendum de sensu dei ratio et Beatus
respondet

Dicendum est. quod theologia Beatus subalternatur sensui dei et beatus
sensus quod in simplicitate rei sensus specialem et propriam rationem subalternantis
et sensus dicendum est de aliis sensibus respondet Metaphor. quod sensus subalternatus
illi quod sensus cum tamen hoc connotetur in abstracto propriam rationem
subalternantis.

Chris 3 sensus et scientia rationes subalternantis consistit in
connotatione unius sensus cum alia ratione altioris sed 2.mo explicata.
Secus Chris est quod tunc sensus et scientia una sensus subalternatus alteri quando
ultimum illius continetur sub ultimo alterius accidentaliter et contingenter, ~~et~~
addendo sc: tunc dicuntur accidentaliter et contingenter.
Sed. 1.o quia multi alii modi subalternationis inter sensus quod notandum.
Sed 2.o illa sensus in ratione et sensus dicitur subalternata quod intrinsece
in ratione sensus dependet ab altiori sed quando ultimum unius sensus addit
dicuntur contingenter. ultimum alterius et dependet intrinsece in
ratione sensus ab illa quod ratione talis connotationis et ordinis et scientia
subalternata. ma quando ultimum inferioris sensus addit dicuntur
contingenter supra ultimum superioris inferior alterius superioris sed unde
patet sensus Chris sc: gradum illum contingentem quod ultimum sensus
et sensus cum pertinent quod ab illo dominantur ita ad sensus dicuntur
alii gradus quod impossibile admittere sed illi gradus sunt passiones quod
tunc talis sensus accipit sensum propria a superiori et dependet
sed ab illa intrinsece in ratione sensus quod sic dependentia patet
ad sensum et scientiam subalternantem.

[illegible] alterius [illegible] ad id [illegible] accidentalem tunc
[illegible] alterius [illegible] pertinet ad [illegible] eam [illegible]
[illegible] quod [illegible] in [illegible] demonstrando de tali [illegible]
[illegible] extranea, nam ab hac [illegible] extrinseca in [illegible]
in [illegible] in [illegible] alterius [illegible]

[illegible] quod alterius [illegible] contrahit alterius subalternatis et [illegible]
[illegible] ad illud et defectus [illegible] conditionis [illegible] Medicine [illegible] Geometrie
[illegible] quod subalternata ad id [illegible] accidentalem et defectus [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] subalternata [illegible] quod [illegible] contrahitur
2. quod [illegible] adeptus [illegible] [illegible] nam [illegible] quod [illegible]
accidentalis [illegible] quod [illegible] extrinseca et [illegible] pertinet ad [illegible]
quod [illegible] quod [illegible] subalternatis.
[illegible] quod talis [illegible] accidentalis et [illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quod [illegible] subalternata [illegible] subalternante a priori et [illegible]
subalternata [illegible] quod [illegible] demonstrat a subalternante et [illegible] quod [illegible]
[illegible] modo [illegible] in hac [illegible]
Aliam [illegible] modum [illegible] quod [illegible] [illegible] quod
[illegible] consistit in hoc [illegible] hanc [illegible] accidentalem [illegible] [illegible]
[illegible] et subalternatam quod [illegible] subalternans accipit [illegible] [illegible]
[illegible] a [illegible] subalternata [illegible] [illegible] subalternante.
Et [illegible] quod [illegible] accipit [illegible] a [illegible] et [illegible]
[illegible] quod [illegible] talis dependentia [illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] tunc quod [illegible] subalternans [illegible] talis [illegible]
[illegible] quod [illegible] ad [illegible] subalternatis et [illegible] quod [illegible]
[illegible] accidentalem [illegible] alterius [illegible] quod [illegible] ad [illegible] talis [illegible]

Ney et habitat ad subalternandum et sic quod fides subalternata dicitur ex
et subalternans ergo et, hoc n. tum habitat ad subalternandum prior
et quia colligitur quod nostra Theologia est nostra subalternata fide
Dei et Beatis ergo ex eis enunciationes pendent et ista.

Ad 4. Dicere est hic fides subalternata habet hos actus n habitat
subalternantem dummodo illi continuetur et fides habitus non
habitus c nere et substantialiter fides habet n habitat statum et
perfectionem fidei.

Hic ad c. S. Th. 1a q. 1. 7. 2a a. 2. Th. docet nam Theologiam c
nostram fidem c habet fide Dei et Beatis cum subalternat
et Sm. S. Th. fides subalternata bene est habitus fide subalternata c est
nere et substantialiter fides.

Ad 1 nec. Th habet fides Mysteria sufficiat credere propter Auctor. sed
credit illa propter n habet fidem Auctor. et quod alius n credere sed
demonstrat quia cum sola fide fide subalternata et fide continuetur
actualis et illum est habitus fides subalternata.

Circa hanc rationem Ad quod n sufficiat quinq; non credere propter fidem
subalternantis sed debemus credere fide habitualiter alias n esset
fides sed opinio et tunc a credimus fide habitualiter quia habemus ipsa
quam enunciationem nunc actualiter fiat fide habitualiter credimus Deum
c quia in tot assentiat et actualiter habemus ipsa quam enunciationem
et subalternati. Ad 1. Ad rationem fide substantialiter consi
derata n petit enunciationem actualem sed sufficere enunciationem virtualem
in ll fidei subalternata fide actuali continuetur ad subalternantem
et sic habebit rationem nunc fidem habet n habitus statum et perfectionem
fidei quia ad perfectionem et statum fidei petit enunciationem actualem.

Et quia sicut [illegible] in illo quinto libro Aristotelis habetur [illegible]
[illegible] in illo quinto libro Metaphysicorum et hic circa [illegible] Aristotelis
[illegible] Ad hoc: Ergo ! Genus subalternatum [illegible] alterius
generis sed hic facit Metaphysica respectu alterius generis quia est genus subalternans
respectu [illegible] Theologie quia habet [illegible], ergo [illegible] Artes quia Metaphysica est huiusmodi
causa [illegible] respectu generis quia [illegible].
Cons. Ordo generis est subalternans et subalternatum sed Metaphysica est genus
circa quod subalternans et subalternata sed non est subalternata et [illegible]
circa subalternans.
Ad 1° Et quod [illegible] genus subalternatum habere [illegible] alterius generis
sed non [illegible] ad naturam et [illegible] subalternatum [illegible]
[illegible] circa [illegible] habere relata, tunc quia Metaphysica habet [illegible] alterius generis
non sequitur quod sit subalternans in [illegible] et quod sed [illegible]
et in [illegible] dictum est.
Ad 2° Concedo [illegible] genus est subalternatum habere [illegible]
subalternata [illegible] Metaphysica ad [illegible] non [illegible] et debile genus
subalternatum [illegible] genus subalternatum sunt [illegible] subalternata
[illegible] sed quod subalternata [illegible] et quia [illegible] genus causa habet [illegible]
subalternata. Alia [illegible] genus [illegible] quod [illegible]
immediata et quia [illegible] et ad Metaphysica [illegible] habet [illegible] et [illegible]
sed non [illegible] et mediata [illegible] artes ad [illegible] et
causa remotam, Et quia [illegible] artes et non habet Metaphysica [illegible]
[illegible] et [illegible] quod genus subalternatum.
Ad [illegible] quia [illegible] genus in genus subalternatum et
subalternantem distinguuntur et genus in tota sua latitudine

Dicunt quidam quod sicut in toto solum sunt duo genera
simplex et alternans sic compositum erit alternata quia est
genus et alternans non alternata. Ex istorum ut puto
ratione simplicis non compositi fiet constitutio secundum alternatam
et non alternatam sed solum simplex alternatim se habet.
Ex 2° genere alternata non est genus quia habetur et ista alternata genera
non solum aliqui genera. Et ut ens quia sed solum genus alter
natum non est ens quia sed quia de illo non est genus. Solum genus
alternata constat ex duplici lege in actu sic: ex alterius genere
et ex duorum accidentali illo superaddita ut patet in numero senario et
hinc refertur quia non est ens quia sed quia accidens.
Confir. Sicut alternans et alternata duo distinguunt species et
contrahit sed hoc non est sicut si subalternata addat tu duorum acci
dentalem supra solum genus superioris quia sunt subalternans non
constituit in addere duorum accidentalis plus non solum alter
natis tu differt accidentaliter ab alia subalternata quia non ipsum
genus tu accidentaliter nisi se differunt et non species aut contrahit.
Ex 3° ad 1. ant. ad pb. 2. ded. ma. et ex ma. ad pb. dist. quod solum
in mutuum duorum accidentalem sic: solum subalternata
potest et considerari 1° ut mutuum utrumque ex modum aggregatorum
et hoc mo certum est quod sit ens quia accidens quia non sit non determinatus
perfectus. 2° sit sumi quod mutuum utrum in ordine ad aliud et
hoc modo est unum quia se sed entis et ordine ad. G. Numerus senarius
quia est solum Musicum subalternata sit et sum. 1° quod est quod
aggregatum ex numero et sono considerando hoc duo sum se et
sic certum est quod sit ens quia accidens. 2° mo sit sumi quod mutuum
vocum unum ordine ad aliud et sic hic totum numerus senarius sic:
mutuum numerum quod est principium harmonie et concordie.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

DUBIUM SEPTIMUM.

An opinio possit cum simul cum suo respectu eiusdem
~~actu~~ in eodem intellectu

S. R. Sol. h. Nec cum dicta opinione quatenus est opinio cum assensu dictatis
alterius, quod ut ratio quemadmodum stabile est sine illo. In assensu
enim opinio cum alijs notitijs illatibus, per ly dictatis differat opinio
a dubio et suspicione qua dubitans in neutram partem declinat sed
manet anceps, suspicans vero magis inclinat in unam in alteram partem
tamen assentit illi dictate qua tamen inclinat in illam et ly tamen quatenus

[illegible] et [illegible] et v. quod hic opinionem [illegible] quo [illegible]
et [illegible] non [illegible] detrahit et hic est [illegible] formidine [illegible].
Quia quidem non [illegible] opinio debet esse de aliquo [illegible] quod non [illegible]
sic se habet [illegible] et [illegible] opinio [illegible]
Quia medium habile aut [illegible] illo differt opinio ni [illegible] [illegible]
et [illegible] habitus primus [illegible] habitus primus [illegible]
medium aliquo et [illegible] medium, non [illegible] medium habili-
tatis [illegible]. Differunt a fide quia habitus medium habili-
nium fide dicit. Et hanc differentiam explicat opinio actualis. Opinio
v. Habitualis est aliquid in habitu quam inclinans ad talem actum
Hic definiunt opinionem hoc modo. Opinio est actus [illegible] quod fit in [illegible]
[illegible] stadiatus cum formidine alterius. Habitualis v. opinio est
habitus inclinans ad talem actum.
Ad v. quod si [illegible], de eadem re [illegible] [illegible] de eadem [illegible] [illegible]
quidem bene est de illo hic [illegible] et opinio et de hoc [illegible] quod sit
[illegible] et opinamur quod non diligent [illegible] Verum hic est de eadem
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et opinio de eadem [illegible] [illegible], hoc est [illegible] [illegible]
actum [illegible] de eadem [illegible], de [illegible] actum est quod [illegible] [illegible]
et opinio [illegible] [illegible] non [illegible] eadem hoc quod [illegible] tempo-
ris [illegible] non sit quod eadem [illegible] et ab [illegible] [illegible]
alio opinatione aut quod circa eandem [illegible] non habent alius opi-
nionem quia idem cognoscit medium [illegible] postea v. habent [illegible]
[illegible] medio [illegible]
Remanet quidem dub. Nr de eadem [illegible] eadem hic non eadem tunc potest
hic [illegible] et opinio in. Et quod Nr. quod [illegible] est et
ab [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
quidem bene est de illo hic opinio sed non [illegible] [illegible] [illegible] non sit

non ñ est demonstrati qa demonstrio quod est ex nrís. Et ꝓ cõ
ꝓbõ non est de hac ꝓpositione. An primo potest cõtingere opinio
et error opinionis et fieri potest et forsitan fit. ꝗ actus et habitus non
sunt ultimus et difficultatem decidunt. Vnde sit.

Chõ ꝗ: In vno et eodem respectu eiusdem ꝓpositionis contrarie
possunt esse simul in eodem tpe impossibile est dari opinionem et
scientiam eiusdem actum.

Hoc Chõ cõtra nitur Thomistas et sic ꝓbo tacit ꝗ: Actus fidei cõtingit
certus et clarus ꝗ ñ est cõtingere eum actum opinionis de eodem conclusionis
ant cõtingere qa fidei actualis nil cõtinet aliud ꝗm assentire actui et indubitanter
demonstrationem ergo. Ofy. v. ffo actus opinionis cõtingit esse actus assentiendi et
dubitandi eum formidine alterius partis sed actus assentiendi et clarus
certus et dubitandi ñ possunt cõtingere simul in eodem subiecto respectu eiusdem ꝗ nec
opinio nec fidei actum possunt cõtingere simul in eodem de eodem ꝓpositione. quia ex ipsa natura et definitione opinionis patet. Illi duo actus opponuntur
et repugnant sibi ꝗ ñ possunt cõtingere simul. Sed quia sic certum
et ñ certum et cõ clarum et ñ clarum sunt assentiendum sed actus
opponuntur primatione ꝗ ant nerum.

Huic Ratio contra. Verum cõtingit hoc ant repugnant sibi minime
si assentiendum sit ꝗ dicunt medium, si ñ assentiendum ꝗ dicunt medium
ñ cõtingere ꝗ actus primo sit certus et ~~medium~~ de eodem ꝓpositione
sine quod primo indicat cum pro aliqua tra et quidem ꝗ medium possibile et ñ possibile aliqua tra
et quidem ꝗ medium nrís. Verum hoc responsio ñ concludit non nrís tacit
ꝗ affirmat et negat ꝗ includunt in dicto assentiendi opinionis sc. et fidei
et actus indicat ꝗ dicitur assentiendum et non assentiendum simul et ñ assentiendum simul
eidem ñ fieri in medio sed in ipsum subiectum de ꝗ affirmat et negat
tali ꝗ dicitur ꝗ ñ assentiendum directe medium dat negat et affirmat
de eodem ꝗ sit cõtingere possibili, ant potest ꝗ aliquando potest dari actus

oppositis actui scientifico cum illa sit nrio acquirendi p diuersam
medium qd diuersitatem tollit qn de eadem dici affirmat et negat me
diorum.

Chio 7o. Qd actus opinativus medial alterum ptem nel oppositum
pte ce nrum, q v. Qd actus scie medial alterum ptem nel oppositum
ce nrum impossibile et n pte ce nrum ~~dubium~~ et ad eui effectu n pte
ce falsum sed hic indicia de eadem ppte sit opposita et repugnantia
qd implicabile qd ubique potest esse scientiam et opinionem simul
eadem Conclusio.

Chio 8o. Opinio et scia non sunt habitus n pnal simul
in eadem potentia respectu eiusdem Conclusio.

Chio Chio 9:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

191

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

DVBIVM VLTIMVM

An Jesus sine alio habitu superaddito possit cognosci

Sic pro et videtur ille habitus accipitur an v. nostri agentis?

Respond. Ad 1. pro dicit ille quod fides explicatis tres cognoscunt et m. gb. alii pro sine veritas standum. Ex Explicia alii speculativa alia Practica. Speculativa dicit quod cum fuit clara moneat ultimum tum ad contemplandum vel speculandum sed de illum e maiz sum ille obliti e vel non e. Practica v. g. quod tum moneat ad sui cognitionem sed non ad bene moralit agendum vel de bonum e fugiendum de malum fugiendum. hoc probabile est.

Circa 1. Jesus vindex sine habitu superaddito non est cognoscere

Sed 1. pro.

Sed 1. Jesus vinde accipitur e tum dictatis fidei et autoris pro ad agendum simpliciter et non ad bene vel male, promptis et facilitat ge vel facile promptis et absq errore periculo illi peripiat 1. pro non sufficit ille Jesus sic sed petit alius habitus superaddit.

Sed 2. si illi non indigerent habitu superaddito ad percipiendo 1. pro mge est ya est conversio et moneat nostri ultimum fidei explicatis tres sed hic non mille ge petit alius habitus superaddit sed m. non habitus affectus similes et equila bonitate illetrolis cordis e nostras circa sed hic non obscurit ois potestas ad mittunt habitum quidam inclinantem ad affectum circa ge juvenis conversio fuit 1. pro non petitur illi alius alius habitus superaddito illa percipe.

Ex de hoc circa Jesus non e nostri dictatis ad existendum affectum pro pro ya illi non magis illis discentis ge ad percipiendo 1. pro

n. e. nrij aliis habitib. patet ista cons. q. tn' ad actus liberos genuinos habitus
et n. ad actus naturales vel dictatos ut patet in visu in quo n. ponit habitus ad
percipiendos colores neq. in voluntate ponit habitus in ordine ad ultimum
finem vel bonum in com. qa actus voluntatis e. circa naturalis circa bonum in com.
esset. Habitus tn' datur in ordine ad aliquid difficile sed si obiectum est facile
qd ad illud cognoscendum n. est ponendus habitus. Sed quod voluntas n. sit naturaliter
determinata ad assensum primorum principiorum sed e. quodammodo indifferens tam
ad principia quam ad conclusiones neque tamen e. dictatus ad praestandum assensum prius principiis
facile et delectabiliter quod si aliqua facilitas requiritur in nobis illa provenit
ex habitu illo superaddito nam si n. haberemus illum habitum eandem
sentiremus difficultatem in cognoscendis principiis quam sentimus quotidie in cog-
noscendis aliis rebus.
Ad 2. Illum quidem e. naturalem dictatum circa qu. principia quod ad speciei
cuius hoc e. sed circa illa sunt iudicium illud erit assensus et n.
dissensus, n. tn' e. naturaliter dictatus circa illa quod ad exercitium sed e. in-
differens, sub voluntatis libertatem circa illa dependenter a voluntate, unde e. ut potest assensum
suspendere, datur qd habitus in voluntate ut mediante illo prompte et delec-
tabiliter in exercitio absque ullo erroris periculo prius principiis praestet assensum.
In voluntate autem pro. visione n. ponitur aliis habitus qa illa potentia est quoad
exercitium naturaliter dictata circa illa obiecta ut patet in visu respectu coloris
quare n. in voluntate n. datur habitus in ordine ad bonum in com. e. ultimum fi-
nem, qa voluntas ex sua natura e. quodammodo inclinata in ultimum qd attrahit ad
se voluntatem et inde e. qd voluntas fertur in illud sine ulla difficultate.
Ad 3. dicitur hoc n. bene sed illa potius est a ad se attrahendum alterius mediantibus
speciebus intelligibilibus quod ut facilius fiat datur in illa habitus primorum principiorum
et illa n. e. tantum determinata in ordine quanta in voluntate.

Ad 2m. Et ita patet in eadem facilitate sed [illegible] habitus differunt
a habitu habitus quia habitus habitus apparent esse habitus
naturales habitus ingenito a [illegible] creatores.

Circa 4m. Habitus illi dicuntur realiter habitus.

Hoc circa è in quodam quod dicunt habitum primum principium esse ipsum
esse suum sed postea inferunt medium esse quod consistere per principia
sed ista circa. Si habitus illi è ipse esse et ab esse illo sequitur
et est medium et hoc sed opposita sit: ad esse verum nec falsum
sed hoc in quo habitus primum principium in è ipse esse sed quod distinctum ab
illo. Sed sicut post rationes hoc sed opposita et quod in rotulis
quod hoc sed bonum et malum et in esse quod hoc sed verum nec falsum
quia si habitus primum principium è ipse esse quia è quia rationis habitus sed
ad opposita sit: ad verum et falsum. ut a. Sic Habitus primum
principium in esse est ipsum principium cognoscendi falsum quia hoc sed opposita
sicut ante tota certitudo et determinatio et manifestatio ipsorum sic certitudo
quoniam quia certitudine et determinatio principium quia certitudo et primus
intellectus esse per ipsum in eis sed habitus sunt principium cognoscendi eius
in hoc sed verum et falsum sed è ordo detractus ad verum quia nulla
magis est detractus habitus primum principium ad verum et ipsum
in habitus sed ad opposita.
Et iste Habitus in eis est notitia quia principium practicum in speculativum
quia ubi non est verum nec falsum esse. est habitus quam dicit
et certitudo circa principia quorum nullus ratio et immediata. Hoc
principium intelligitur hic sub illa ratione quia nocant dignitates sed sub
illa quia nocant principia. et sic.

Ad pri. 1. ge in hac differt habitus primos ppriq; à fide q nasci
cum ppris mundiales et q se notas fidei hac cognoscit pfectiores
dignitate ge nouo ppriq; ultimoq; ultra ppria.
Ad pri. Ex vtriq; ppri ad nos chos scientiarum ge nouo ppriq;
nil aliquod ultra ppria. Connumerat ge alia cum aliis habitibus virtutibus
in tacet habitus, differat a. ab illis, hac q fit clara certa veritas cum
ppris notis &c. q fide et opinio nat fides in hac.
Chod. Habitus primos ppriq; sic cognitio pactiles
pfectibiles fit nobis naturaliter congenita.
Hac cum ob Rab. et alios, cum ut vis in Thom. Et pri. ge Aristoteles
eisdem S. Th. de virtute pfect. a. 1. ubi ait et ratione ea hac infusam
aliqua naturalem congenitam q hac pcipit et facilitat pri
ati cum fundat rationem et hac cognitio in ipse habitualem nocet
et virtuti seminarium ob frequentis cognitionis aliquibus tum speculati
ne in practice.
Ad 2. Rade Nam ho exercit se promptum et facilem aliq nulla
labore et repetitione gloriam assumpsum ad congrescendo 1. ppri in pri
ipsi pmnes ge hl habitum naturalem et congenitam facultatem. Ad
obiq. facilitas et pcipitando agendi cum eudens signum habitus superadditi
cum pri in se hl destinata ad agendum principiis ge cum
pri intellectum in quocunq; tpe fit facilis et assuetudinem pri principii
illa facultas naturalis est congenita cum a. pri. experientia ge nulla
hominis cum q in statim explicatis tris assuetudines facili hac pri de
totum cum maiori sum fili.
Ad 3. cognitio ppriq; cum q dam seminarium ob cognitionem frequentis
fiunt in aliq naturalis fit ipsum q dam naturalis semina omnium

et ejusmodi sequentium sed hoc semper manet ex vi et natura
quæ cognitio ipsorum manet manet. Et 3.° si habitus primorum principiorum
agentium et ratione illius possibilis et medium et effectus sequuntur ipsum habitum
angeli et desiderat facultas efficiendi et corrumpendi et
estabrem sed hoc è falsum ergo et 2.° et 1.° sequ. pl. Ist. Habitus
ex eadem ratione ut ipsi generat de ex eadem dicimus nec pl.
Jam S. Th. illi habitus et multum ultimum aut estabrem
sed corrumpi cum post longam estabrem ut ab ut ita efficiendi
quia hic sequitur eadem facultas ipsum habuit ratio. Et in post
multam repetitionem in ex quibus hic non maiorem facultatem ratio illi
ipsum habuerit a principio ergo sed S. Th. in generat illi habitus et illi
illi ex sensibili sed è nobis manet cognitio.
Obj. 1.° Sed hanc chorum. S. Th.m 2.° post in p. ult. dicunt quod
habitus primorum principiorum generat in nobis ex sensibus et ex principiis
et in doctrina in Deo ubi sic nil quod habitus ipse et in sed dicunt
sed Deus cum habitus chorum sed habitus chorum è ergo habitus est post
ergo et habitus principiorum.
Idem pl. 3.° Obj. 1.° post. Cap. ult. Ubi ait Deus ita ipse nobis
determinat habitus non sunt ab ipso habitus notitiae sed à sensibus
ubi docet principia ex et immediatos quia in nobis ipsum habitum
ergo Deus dicens habitus principiorum è ergo.
Ex 2.° Habitus ultimum Deus importari vanum de sciti et alto
rum de cognitione vel mali. De sciti nis portat sensibilem
indicationem de alio scito et in hac sila est ex certia.

De malo v. in peccato spiritus sanctus, ubi resurrectionis à fratribus
recipiat. Sequendo ergo de habitu quod consistat non in habitu
generis naturae sed in gratia, quia habitus non accipit spiritum
sanctum quia respiratur in spiritu sancto creatura sed ut illud accipit
in mysterio sanctum quia dicitur ab angelo quia spiritus sanctus
creatura accipit spiritum quia respiratur ex natura resurrectionis.
Hoc ergo suppositio dicit S. Th. nullus habitus illum quod malum
consistam fuerit sanctificat exercitii, non autem quod fiat hoc est
quod sanctum mundatum.
Ad 2. locum dicit S. Th. hic nullus habitus generatur in divinis
sed tamen cum habitus chorum unde ordinis et cum habitus ipse
habitus chorum non sit ruvum sunt nisi quia ordinem ad habitum
generis.
Ad tertium dicit. Quoniam diversi habitus generantur sicut
à fonte, non autem ex quibus malis tamen cum habitus
sit sine habitus habitus generis est aliquis quod malum quod non
habent habitum.
Ad 4. Thomistae dicunt habitum illum etiam quod fratres non habent
datum in creatura sed quia ultimum agentem ita quod ipsa tres
notitiae aliquid medium sanctis ad perfectionem hujus habitum
unde ipsa agentis capitulum in ipsa possibilitate talis habitus et sic
dicunt quod sit aliquis qui suppositum aliquid sanctum. Dicunt
quod sit naturalis quia stant naturae et angelus
non autem naturae quia possibile almum decretum. Hoc sentit
probabiliter.

Dicitur hic ē ratio in hoc q̃ non possumus habitum q̃d fuit in
ppō creatoris ij v. dicunt q̃d nisi q̃ ultimum agentem q̃d huiusmodi
naturam q̃ ad ipsum reducunt ex ordinem istis habitibus hic fuit
loquendo de ipsa [illegible] naturae indicatione. Sed tamen nobis videtur
dicta S. Th in 3. dist. 23 q. 3 a. 2. ubi ait q̃d habitus illi naturae
inditi ab initio in creatione Dei substantiae tabulis Angelorum q̃ dicunt
ibi. Log S. Th videtur hic ē q̃ in creatione dat ab agente q̃ q̃d
cum illis habitibus. Circa quo hic sequitur habitus ordinem ad nobis
datos in creatione q̃ in creatione recipimus ultimum agentem ad posti
bilem q̃ cadit posterior ordo habitus.

Arg. 2: Nam hic dat q̃ est ratio ad agendum principium ad
ad facilitatem agendum sed habitus primorum principiorum ē ratio ad principium
sed ad facilitatem ad principium agendum ut patet q̃ ē ratio non sed ei q̃ sit
non patet in illis habitibus naturalibus q̃ nobis q̃ ipsis nisi
nisi ea q̃d sunt ratio ad motum ad facilitatem agendum non patet ipsum
principium in quodlibet non illi naturalis speciei illi habitus q̃ est illius
principium sunt habitus potentiae ipsarum ipsorum patet. ergo ante q̃ ipsum
[illegible] ad ultima ipsa ē quodlibet non illi.

Conclusio. Si Habitus principiorum est ratio sequitur q̃d illi in principio
ē est prius posita in linea intellectus, ab hoc ita dictum q̃ ait q̃d illi
in principio sicut tabula rasa q̃ ē habitus dat dati in creatione
ipsi ergo non non ē hic dat ea q̃ est ratio ad principium agendum
sed ē ea q̃ ad motum, si hic sunt ordinem agentium seminatim ad principium
q̃d illi dicuntur posita ad ultimi finis praemissa. ad q̃d non. dic.

Habitus mentalium & ad seminaria et idem & dari a natura. Ad
Confer. ergo sept. nam quia illum non indentium & totius pars
politicae sed in parte quae dicitur & ipsa & quae illius habitus pendet
a speculativa. Et ideo ad familiam et ipsa speculativa est
ut finis. Et hae vacat sed in parte & parte politica.
Et si sept. id habitus pertinet ad communiat bonum et sicut illius
ultimum bonum ipsius dependet a speculativis. Unde ipsi
habitus & ulterius practici ac carent speculativis.
Ad tertia. An sed idem habitus inclinat ad partem speculativam
et practicam. Dicit quod sicut dictum habitus speculativus quod ste.
habet alia speculativa non ultimum habitus quae nascuntur circa
partem speculativam sed quia alia habitus speculativi sicut ex
notum sub ratione veri speculativi. Habitus vero quae nascuntur circa
partem practicam et recta sunt directae sed quia alia habitus speculativi
ex notum sub ratione veri practici. Et hinc dicunt speculativi
quia dicti habitus.
Ad v. dicunt speculativa et ipsum minus et difficultas. Utrum
quam et habitus. Habitus tunc nobis quod dicunt speculativa
quia habet eundem modum tendendi sub ratione veri simpliciter et ita
habitus inclinat ad partem speculativam et dicit speculativa habitus
quia inclinat ad partem practicam quia dicit inclinat ultimum ad pertinentem
aliquem sub eadem habitus ratione sed ad aliquem sub ratione
veri et simpliciter. Et si colligit

Adam primus homo

Adam primus homo

In ipso disserat ipsum et opinari ipsum medium gaudent, disserat in
tide ipsum gaudet sine medio in sorte in virtutem conducentem sed
obscuram. Jam obscuritas nubes in aeterna patria illustrare
dignetur ipse Pater Luminum Deus cuius sapiere atque illustra
tione hactenus et calliginosos hos saltem ad ipsum aspiciens physicum
campos creaverit. Ipsi quoque Regi immortali Invisibili solo
Deo Honor et Gloria in saecula et usque Amen Amen Amen.

Genesis 4
Adam primus

Nomina

Genesis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST